

45659

APPENDIX
ad
PROPRIUM SANCTORUM.

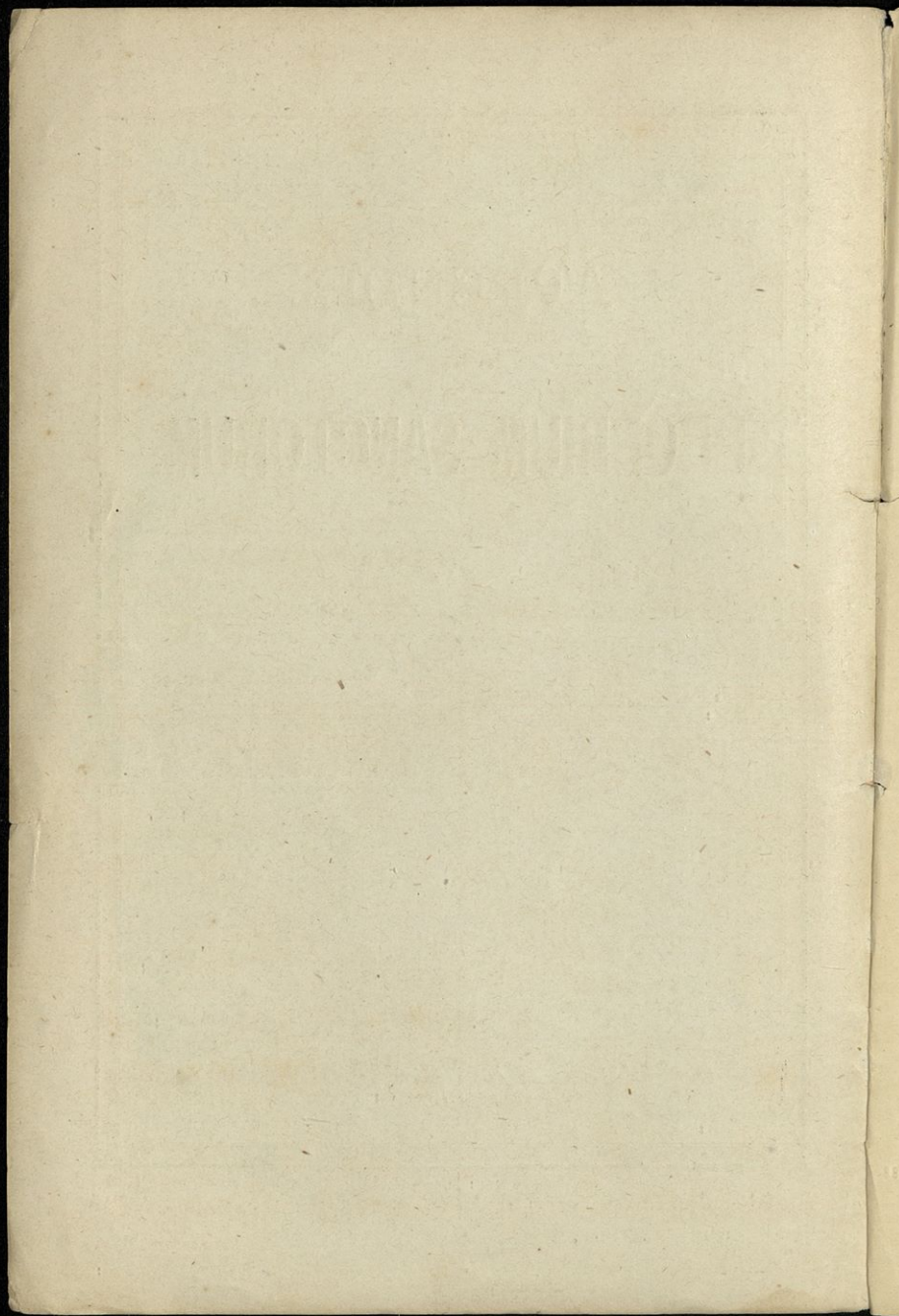

LABACI.

Typis & sumptibus J. Blasnik succ.

1878.

ad

PROPRIUM SANCTORUM.

0300147

DIE XIV. JANUARIII.

In festo
SANCTI HILARII EPISC. Conf.
& Eccl. Doct.

Duplex.

Ex decr. S. R. C. 29. Mart. 1851, a Pio IX. confirmato 4. Apr. ejusdem anni.

Omnia ut in Breviario hac die, sed lectioni 6tae adjungatur:

Eum a multis Patribus et Conciliis insignem Ecclesiae Doctorem nuncupatum, atque uti talem in aliquot Dioecesibus cultum, tandem instante Synodo Burdigalensi Pius IX. Pontifex Maximus ex Sacrorum Rituum Congregationis consulto universae Ecclesiae Doctorem declaravit et confirmavit, ac ipsius festo die Missam et Officium de Doctoribus ab omnibus recitari jussit.

DIE XXIV. JANUARIII.

In festo
S. TIMOTHEI EP. & MART.

Duplex.

Ex decreto 18. Maji 1854.

Omnia ut in Breviario hac die.

DIE XXVI. JANUARIII.

In festo
S. POLYCARPI EP. & MART.

Duplex.

Ex decreto 18. Maji 1854.

Omnia ut in Breviario hac die.

DIE XXIX. JANUARIII.

In festo
S. FRANCISCI SALESII, EPISC.
Conf. & Eccl. Doct.

Decretum Urbis et Orbis. Die 7. Julii 1877.

Omnia de Communi Doctorum Pontificum, retenta propria Oratone et Lectionibus secundi Nocturni.

DIE I. FEBRUARIII.

In festo
S. IGNATHI EP. & MART.

Duplex.

Ex decreto 18. Maji 1854.

Omnia ut in Breviario hac die.

DIE XX. FEBRUARII.

In festo

S. TITI EPISCOPI CONFESS.

(Dies assignata ex IV. Januarii).

Duplex.

Omnia de Communi Confessorum Pontificum, praeter sequentia.

In Hymno, Iste Confessor, mutatur tertius versus.

Oratio.

Deus, qui beatum Titum, Confessorem, tuum atque Pontificem apostolicis virtutibus decorasti: ejus meritis, et intercessione concede; ut juste, et pie viventes in hoc saeculo, ad coelestem patriam pervenire mereamur. **Per Dominum.**

Lectiones I. Nocturni de Scriptura occurrente, in Quadrag. vero de Communi 1. loco.

In II. Nocturno.

Lectio IV.

Titum Cretensium Episcopum vix Pauli Apostoli verbo christianae fidei Sacramentis, mysteriisque excultum, ea sanctitatis luce Ecclesiae tunc vagienti effulsisse compertum est, ut inter ejusdem Doctoris Gentium discipulos meruerit cooptari. Adscitus in partem oneris praedicationis, adeo evangelizandi ardore, et fidelitate Paulo extitit charus, ut ipse cum venisset Troadem propter Evangelium

Christi, testatus sit, non habuisse requiem spiritui suo, eo quod Titum fratrem suum ibi non inveniit. Et paulo post Macedoniam petens, rursus suam in eum charitatem ita exprimit: Sed qui consolatur humiles, consolatus est nos Deus in adventu Titi.

R. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliabitur ei.

V. Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocet ei. **Manus.**

Lectio V.

Quamobrem Corinthum ab Apostolo missus, ea sapientia, et lenitate legationis hujus munere functus est, quae praesertim de Fidelium pietate elemosynas colligendas ad sublevandam Ecclesiae Hebraeorum inopiam spectabat, ut Corinthios non solum in Christi fide continuerit, sed etiam desiderium, fletum, aemulationem inter eos pro Paulo, qui illos primus instituit, excitaverit. Ad effundendum interim inter gentes, linguis, locisque distinctas, divini verbi semen, pluribus terra marique itineribus relectis, magnaque animi firmitate pro Crucis trophaeo curis laboribusque exantlatis, una cum duce Paulo Cretae insulam appulit. Cum porro huic Ecclesiae Episcopus ab ipso Apostolo delectus esset, dubitan-

dum non est, quin in eo munere ita versatus sit, ut, juxta ipsius Pauli praeceptoris monita, seipsum praebuerit exemplum bonorum operum in doctrina, in integritate, in gravitate.

R. Posui adjutorium super potentem, et exaltavi electum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliabitur ei.

V. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. **Manus.**

Lectio VI.

Itaque tamquam lucerna inter eos, qui in idololatriae et mendaciorum tenebris, veluti in umbra mortis, sedebant, religionis jubar diffudit. Traditur eum inter Dalmatas, ut Crucis vexillum explicaret, strenue consudasse. Tandem meritorum et dierum plenus, quarto supra nonagesimum anno, pridie Nonas Januarii, pretiosa justorum morte obdormivit in Domino, et sepultus est in Ecclesia, ubi ab

Apostolo minister fuerat constitutus. Hujus nomen a sancto Joanne Chrysostomo et a sancto Hieronymo praecipue commendatum, Martyrologio Romano eadem die inscriptum legitur; verum pro ejus die festo cum Officio et Missa in Catholico orbe recolendo ab utroque clero, primam insequentem diem liberam Summus Pontifex Pius Nonus assignavit.

R. Iste est, qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et omnis terra doctrina ejus repleta est: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum.

V. Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad coelestia regna. Ipse. **Gloria Patri. Ipse.**

In III. Nocturno.

Lectiones de Homilia S. Gregorii Papae in Evangelium, Designavit Dominus, de Communi Evangelistarum, cum RR. de Communi Conf. Pont.

Festum S. Titi Ep. C. sub ritu duplici minori SS. D. N. Pius IX. Pontifex Maximus recolendum mandavit in universa Ecclesia die prima, quae libera vacasset post pridie Nonas Januarii, servatis Rubricis, quibuscunque in contrarium disponentibus minime obstantibus, die 18. Maji 1854.

DIE XXV. FEBRUARII.

In festo

S. MARGARITAE DE CORTONA.

Duplex.

Dies assignata ex 23. hujus.

Omnia de Communi nec Virg. nec Martyr. praeter ea, quae hic habentur propria.

Oratio.

Deus, qui famulam tuam Margaritam de perditionis via ad

salutis tramitem misericorditer deduxisti: eadem nobis miseratione concede; ut quam prius errantem sectari non erubuimus, mox poenitentem impigre sequi gloriemur. Per Dominum.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente. In Quadrag. vero: Mulierem fortem, de Communi non Virg.

In II. Nocturno.

Lectio IV.

Margarita, a loco dormitionis Cortonensis appellata, Laviani in Tuscia ortum habuit. Primis adolescentiae suae annis mundi voluptatibus capta, in Montis Politiani Civitate vanam, et lubricam vitam duxit: sed cum amasium ab hostibus foede transfossum indicio canis in fovea substrue lignorum tumulatum fortuito reperisset, illico facta est manus Domini super eam, quae magno culparum suarum moerore tacta, exiit foras, et flevit amare. Itaque Lavianum reversa, crine detonso, neglecto capite, pullaque veste contacta, erroribus suis mundique illecebris nuntium misit, inque aedibus Deo sacris fune ad collum alligato humi procumbens, ab omnibus, quos antea moribus suis palam offenderat, veniam exoravit. Mox Cortonam profecta, in cinere, et cilicio a se laesam Dei Majestatem studuit placare; donec

post triennale virtutum experimentum a Fratribus Minoribus, spiritualis vitae ducibus, Tertii Ordinis habitum impetravit. Uberes exinde lacrymae ei familiares fuerunt, atque ima suspiria tanta animi contritione ducta, ut diu elinguis consisteret. Lectulus nuda humus, cervical lapis, aut lignum porrexit, atque ita noctes insomnes in coelestium meditatione trahere consuevit, nullum amplius pravum desiderium perpessa, dum bonus spiritus promptior infirmam carnem ad subeundos labores erigebat.

R. Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam: * Et deducet te mirabiliter dextera tua.

V. Specie tua et pulchritudine tua intende, prospere procede et regna. **E**t deducet.

Lectio V.

Δ daemone insidiis, funestisque conatibus lacessita, mulier fortis hostem ex verbis detectum semel, atque iterum invicta repulit. Ad eludendum vanae gloriae lenocinium, quo a malo spiritu petebatur, praeteritos mores suos per vicos, et plateas alta voce accusare non destitit, omni supplicio se ream inclamans; nec nisi a Confessario deterrita, in speciosam faciem, olim impuri amoris causam, saevire abstinuit, aegre ferens suam formam longa carnis maceratione

Lectio VI.

non aboleri. Quibus, aliisque magnae poenitentiae argumentis suorum criminum labe expiata, atque ita de se triumphatrix, ut sensus plane omnes a mundi illecebris custodiret, digna facta est, quae saepe Domini consuetudine frueretur. Ejusdem quoque Christi, et Virginis Matris dolorum, quod ipsa ardentem expetierat, particeps facta, sensibus destituta, et vere mortua interdum visa est; ad eam proinde, veluti perfectionis magistram, ex dissitis etiam regionibus plurimi conveniebant: ipsa vero coelesti, quo erat perfusa, lumine, cordium secreta, conscientias hominum, imo et peccata in remotis licet partibus Deum offendentium cum dolore, et lacrymis detegens, summaque in Deum, et proximum caritate fervens, ingentem animarum fructum operata est. Aegris ad se venientibus salutem, obsessis a daemone liberationem impetravit. Puerum defunctum, lugente matre, ad vitam reduxit. Imminentes bellorum tumultus assiduis orationibus sedavit. Denique summae pietatis operibus vivos et mortuos sibi demeruit.

R. Dilexisti justitiam, et odisti iniquitatem: * Propterea unxit te Deus, Deus tuus oleo laetitiae.

V. Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam. **P**ropterea.

Tot sanctis operibus occupata, de rigore, quo assidue corpus suum exercebat, nihil remisit, neque a studio coelestia meditando se avelli passa est, in utroque vitae genere plane admiranda, utramque sororem Magdalenam et Martham referens. Tandem pro se Dominum orans, ut ex hac valle lacrymarum sursum in coelestem patriam evocaretur, exaudita est oratio ejus, die atque hora dormitionis ei patefactis. Meritis itaque, et laboribus plena, ac coelestibus donis cumulata, coepit corporis viribus destitui, perque dies decem et septem nullo cibo, sed divinis tantum colloquiis refecta est; tum sanctissimis Ecclesiae Sacramentis rite susceptis, vultu hilari, atque oculis in coelum conversis, octavo Kalendas Martias anno aetatis quinquagesimo, suae Conversionis vigesimo tertio, humanae vero salutis millesimo ducentesimo nonagesimo septimo, felix migravit ad Sponsum. Corpus in hanc usque diem vegetum, incorruptum, illaesum, et suaviter olens, summa religione colitur in Ecclesia Fratrum Minorum, quae jam ab eadem Margarita appellatur. Miraculis continuo floruit, quibus permoti Romani Pontifices ad augendum ejus cultum plurima liberaliter indulserunt; Benedictus vero decimus tertius in festo

Pentecostes die sexta decima Maji anni millesimi septingentesimi vigesimi octavi solemnem ejus Canonizationem religiosissime celebravit.

R. Fallax gratia et vana est pulchritudo: * Mulier timens Deum, ipsa laudabitur.

V. Date ei de fructu manuum suarum, et laudent eam in portis opera ejus. **M**ulier. **G**loria. **M**ulier.

In III. Nocturno.

Lectiones de Homilia in Evang. Simile est regnum coelorum thesauro, **de Communi non Virg.**

Ad Benedictus Antiphona.

Ut cognovit, resipuit Seraphici Ordinis Magdalena: dimissa sunt ei peccata multa, quia dilexit multum.

In II. Vesp. ad Magnificat Antiphona.

Ego dilecto meo, et ad me conversio ejus: inveni, quem diligit anima mea, tenui eum, nec dimittam.

DIE XVII. MARTII.

In festo

S. PATRICII EP. & CONFESS.

Duplex.

Ex decreto Pii IX. 12. Maji 1859.

Omnia ut in Breviario hac die.

DIE XXVIII APRILIS.

In festo

S. PAULI A CRUCE, CONFESS.

Duplex.

Elogium in Martyrologio inserendum:

Die 29. Aprilis.

Quarto Kalendas Maji. Sancti Pauli a Cruce Confessoris, Institutoris Congregationis Sanctissimae Crucis et Passionis Domini nostri Jesu Christi, mirae innocentiae ac poenitentiae viri, qui in Christum Crucifixum singulari caritate flagrans, supernis donis ac miraculis clarus, perfecta et cummulata virtute eximius obdormivit in Domino.

Die 19. Octobris

Quintodecimo Kalendas Novembris. Romae Natalis sancti Pauli a Cruce, Clericorum Sanctissimae Crucis et Passionis Domini nostri Jesu Christi Institutoris, quem Pius Papa IX. primo Beatorum, deinde Sanctorum fastis adjunxit, ac ejus Festum quarto Kalendas Maji celebrari mandavit.

Omnia de Comm. Cont. non Pont. praeter ea, quae hic habentur propria.

In Hymno mutatur tertius versus.

Oratio.

Domine Jesu Christe, qui ad mysterium Crucis praedi-

candum sanctum Paulum singulari caritate donasti, et per eum novam in Ecclesia familiam florescere voluisti: ipsius nobis intercessione concede; ut Passionem tuam jugiter recolentes in terris, ejusdem fructum consequi mereamur in coelis. Qui vivis.

In I. Nocturno.

Lectiones de Scriptura occurrente.

In Feria II. Rogationum
Beatus vir.

In II. Nocturno.

Lectio IV.

Paulus a Cruce Uvadae in Liguria natus, sed e Castellatio prope Alexandriam Statiellorum nobili genere oriundus, qua futurus esset sanctitate clarus, innotuit miro splendore, qui noctu implevit parientis matris cubiculum, et insigni augustae coeli Reginae beneficio, quae puerum in flumen delapsum a certo naufragio illaesum eripuit. A primo rationis usu Jesu Christi crucifixi amore flagrans ejus contemplationi prolixius vacare coepit, et carnem innocentissimam vigiliis, flagellis, jejuniis, potu in sexta feria ex aceto cum felle mixto, ac dura quavis castigatione conterere. Martyrii desiderio incensus, exercitui se adjunxit, qui Venetiis, ad bellum Turcis inferendum, comparaba-

tur; cognita vero inter orandum Dei voluntate, arma ultro reddidit, praestantiori militiae operam daturus, qua Ecclesiae praesidio esse, aeternamque hominum salutem procurare totis viribus niteretur. Reversus in patriam, honestissimis nuptiis, sibique delata patru haereditate, recusatis, arctiorem inire crucis semitam, ac rudi tunica a suo Episcopo indui voluit. Tum ejus jussu, ob eminentem vitae sanctimoniam et rerum divinarum scientiam, nondum clericus dominicum agrum, maximo cum animarum fructu, divini verbi praedicatione excoluit.

R. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem aeternam.

V. Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. **E**t dedit.

Lectio V.

Romam profectus, theologicis disciplinis rite imbutus, a Summo Pontifice Benedicto decimo tertio ex obedientia sacerdotio auctus est. Facta sibi ab eodem potestate aggregandi socios, in solitudinem recessit Argentarii montis, quo eum beata Virgo jampridem invitaverat, veste illi simul ostensa atricoloris, Passionis Filii sui insignibus decorata, ibique fundamenta jecit

novae Congregationis. Quae brevi, plurimis ab eo toleratis laboribus, praeclaris aucta viris cum Dei benedictione valde succrevit; a Sede Apostolica non semel confirmata, una cum regulis, quas orando ipse a Deo acceperat, et quarto addito voto, pergratam dominicae Passionis memoriam promovendi. Sacras virgines quoque instituit, quae excessum caritatis divini sponsi sedulo meditentur. Haec inter, animarum inexhausta aviditate ab Evangelii praedicatione nunquam deficiens, homines pene innumeros, etiam perditissimos, aut in haeresim lapsos, in salutis tramitem adduxit. Praesertim in Christi enarranda Passione, mirificam ejus orationis vis erat, qua una cum adstantibus in fletum effusus quaelibet obdurata corda ad poenitentiam scindebat.

R. Amavit eum Dominus, et ornavit eum; stolam gloriae induit eum. * Et ad portas paradisi coronavit eum.

V. Induit eum Dominus lorricam fidei, et ornavit eum. **Et** ad portas.

Lectio VI.

Tanta in ejus pectore alebatur divinae caritatis flamma, ut indusium, quod erat cordi propius, saepe veluti igne adustum, et binae costulae elatae apparuerint. Sacrum praesertim faciens

non poterat a lacrymis temperare: frequenti quoque écstasi, cum mira interdum corporis elevatione, frui, vultuque superna luce radiante conspiciebatur. Quandóque, dum concionaretur, coelestis vox verba ei Suggestentis audita fuit, aut sermo ejus ad plura millia passuum intonuit. Prophetiae et linguarum dono, cordium scrutatione, potestate in daemones, in morbos, in elementa enituit. Cumque ipsis Summis Pontificibus carus ac venerandus esset, servum inutilem, peccatorem nequissimum, a daemoneis quoque conculcandum se judicabat. Tandem, asperrimi vitae generis ad longam usque senectutem tenacissimus, anno millesimo septingentesimo septuagesimo quinto, cum praeclara monita, veluti sui spiritus transmissa hereditate, alumnis tradidisset, Ecclesiae sacramentis ac coelesti visione recreatus, Romae, qua praedixerat die, migravit in coelum. Eum Pius Nonus Pontifex Maximus in Beatorum, novisque deinde fulgentem signis in Sanctorum numerum retulit.

R. Iste homo perfecit omnia, quae locutus est ei Deus, et dixit ad eum ingredi in requiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex omnibus gentibus.

V. Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad coelestia regna. **Quia. Gloria Patri. Quia.**

In III. Nocturno.

Homilia S. Gregorii in Evang.
Designavit Dominus, ut in
Comm. Evangelistarum; cum
Responsoriis de Comm. Con-
fess. non Pontif.

**Nona Lectio S. Vitalis Mar-
tyris.**

Ex decreto 11. Julii 1867.

DIE XXIV. MAJI.

In festo

BEATAE MARIAE VIRGINIS

sub titulo

AUXILIUM CHRISTIANORUM.

Duplex major.

AD VESPERAS.

**Antiph. Dum esset, cum re-
liquis de Laudibus. Psalmi ex
Officio beatae Mariae per an-
num. Capitulum ut in Laudibus.**

Hymnus.

Saepe dum Christi populus
cruentis

Hostis infensi premeretur armis,
Venit adjutrix pia Virgo coelo
Lapsa sereno.

Prisca sic patrum monumenta
narrant,

Templa testantur spoliis opimis
Clara, votivo repetita cultu
Festa quotannis.

En novi grates liceat Mariae
Cantici laetis modulis referre
Pro novis donis, resonante plausu

Urbis et orbis.

dies felix, memoranda fastis,

Qua Petri sedes fidei magistrum
Triste post lustrum reducem beata
Sorte recepit!

Virgines castae, puerique puri,
Gestiens clerus, populusque grato
Corde Reginae celebrare coeli
Munera certent.

Virginum Virgo, benedicta Jesu
Mater, haec auge bona; fac,
precamur,

Ut gregem Pastor pius ad salutis
Pascua ducat.

Te per aeternos veneremur annos,
Trinitas, summo celebranda
plausu,

Te fide mentes, resonoque linguae
Carmine laudent. Amen.

V Dignare me laudare te,
Virgo sacrata.

R. Da mihi virtutem contra
hostes tuos.

Ad Magnificat Antiphona.

Ecce Maria erat spes nostra,
ad quam confugimus in auxili-
um, ut liberaret nos, et venit
in adjutorium nobis.

Oremus.

Oratio.

Omnipotens et misericors Deus,
qui ad defensionem populi chri-
stiani in beatissima Virgine Ma-
ria perpetuum auxilium mirabi-
liter constituisti: concede propi-
tius, ut tali praesidio muniti cer-
tantes in vita, victoriam de hoste
maligno consequi valeamus in
morte. Per Dominum.

**In fine Hymni Completorii et
Horarum dicitur:**

Jesu, tibi sit gloria,
Qui natus es de Virgine.

AD MATUTINUM.

Invit. cum Psalmo Venite.

Hymnus. Saepe dum, ut supra,
Antiphonae, Psalmi, V. et R.
cum RR. ex eodem Officio.

In I. Nocturno.

De Parabolis Salomonis.

Lectio I. Cap. 8. b. & 2.

Ego sapientia habito in consilio, et eruditis intersum cogitationibus. Timor Domini odit malum: arrogantiam, et superbiam, et viam pravam, et os bilingue detestor. Meum est consilium et aequitas, mea est prudentia, mea est fortitudo. Per me reges regnant, et legum conditores justa decernunt. Per me principes imperant, et potentes decernunt justitiam. Ego diligentes me diligo: et qui mane vigilant ad me, invenient me.

R. Sancta et immaculata virginitas, quibus te laudibus efferaam, nescio: * Quia quem coeli capere non poterant, tuo gremio contulisti.

V. Benedicta tu in mulieribus, et benedictus fructus ventris tui. Quia.

Lectio II.

Mecum sunt divitiae, et gloria, opes superbae, et justitia. Melior est enim fructus meus auro, et lapide pretioso, et genimina mea argento electo. In viis justitiae ambulo, in medio semitarum ju-

dicii, ut ditem diligentes me, et thesauros eorum repleam. Dominus possedit me in initio viarum suarum, antequam quidquam faceret a principio. Ab aeterno ordinata sum, et ex antiquis antequam terra fieret. Nondum erant abyssi, et ego jam concepta eram: necdum fontes aquarum eruperant, necdum montes gravi mole constiterant: ante colles ego par-turiebar.

R. Congratulamini mihi omnes, qui diligitis Dominum: quia cum essem parvula, placui Altissimo: * Et de meis visceribus genui Deum et hominem.

V. Beatam me dicent omnes, generationes, quia ancillam humilem respexit Deus. Et de meis.

Lectio III.

Beatu8 homo, qui audit me, et qui vigilat ad fores meas quotidie, et observat ad postes ostii mei. Qui me invenerit, inveniet vitam, et hauriet salutem a Domino: qui autem in me peccaverit, laedet animam suam. Omnes, qui me oderunt, diligunt mortem. Sapientia aedificavit sibi domum, excidit columnas septem. Immolavit victimas suas, miscuit vinum, et proposuit mensam suam. Misit ancillas suas, ut vocarent ad arcem, et ad moenia civitatis: Si quis est parvulus, veniat ad me. Et insipientibus locuta est: Venite, comedite panem meum, et bibite vinum, quod miscui vobis.

R. Beata es Virgo Maria, quae Dominum portasti Creatorem mundi: * Genuisti, qui te fecit, et in aeternum permanes Virgo.

V. Ave Maria, gratia plena: Dominus tecum. Genuisti.

Gloria Patri. Genuisti.

In II. Nocturno.

Sermo sancti Bernardi Abbatis.

Ex sermone de 12. stellis.

Lectio IV.

Vehementer quidem nobis, dilectissimi, vir unus et mulier una nocuere; sed gratias Deo, per unum nihilominus virum et mulierem unam omnia restaurantur, nec sine magno fenore gratiarum. Et quidem sufficere poterat Christus, siquidem et nunc omnis sufficientia nostra ex eo est; sed nobis bonum non erat, esse hominem solum. Congruum magis, ut adesset nostrae reparationi sexus uterque. Jam itaque nec ipsa mulier benedicta in mulieribus videbatur otiosa; inveniatur equidem locus ejus in hac reconciliatione. Opus est enim mediatore ad mediatorem Christum, nec alter nobis utilior quam Maria. Crudelis nimium mediatrix Eva, per quam serpens antiquus pestiferum etiam ipsi viro virus infudit; sed fidelis Maria, quae salutis antidotum et viris et mulieribus propinavit. Illa enim ministra seductionis, haec propi-

tionis; illa suggestit praevagationem, haec ingessit redemptionem. Quid ad Mariam accedere trepidat humana fragilitas? Nihil austerum in ea, nihil terribile; tota suavis est, omnibus offerens lac et lanam. Revolve diligentius evangelicae historiae seriem universam, et si quid forte increpatorium, si quid durum, si quod denique signum vel levis indignationis occurrerit in Maria, de cetero suspectam habeas, et accedere verearis.

R. Sicut cedrus exaltata sum in Libano, et sicut cypressus in monte Sion; quasi myrrha electa * Dedi suavitatem odoris.

V. Et sicut cinnamomum, et balsamum aromatizans. Dedi.

Lectio V.

Quod si, ut vere sunt, plena magis omnia pietatis et gratiae, plena mansuetudinis et misericordiae, quae ad eam pertinent, inveneris, age gratias ei, qui talem mediatricem benignissima miseratione providit, in qua nihil possit esse suspectum. Denique omnibus omnia facta est, sapientibus et insipientibus copiosissima charitate debitrice se fecit. Omnibus misericordiae sinum aperit, ut de plenitudine ejus accipiant universi, captivus redemptionem, aeger curationem, tristis consolationem, peccator veniam, justus gratiam, Angelus laetitiam. Ipsa praeterita non

discutit merita, sed omnibus sese exorabilem, omnibus elementissimam praebet, omnium denique necessitates amplissimo quodam miseratur affectu. Ipsa est quondam a Deo promissa mulier, serpentis antiqui caput virtutis pede contritura, cujus plane calcaneo in multis versutiis insidiatus est, sed sine causa. Sola enim contrivit universam haeticam pravitatem. Contriti sunt insidiantes, conculcati supplantatores, confutati derogatores, et beatam eam dicunt omnes generationes. Jam si Ecclesia lunae intelligenda videtur vocabulo, habes mediatricem evidenter expressam: Mulier, inquit, amicta sole, et luna sub pedibus ejus. Amplectamur Mariae vestigia, et devotissima supplicatione beatis illius pedibus provolvamur. Teneamus eam, nec dimittamus, donec benedixerit nobis; potens est enim.

R. Quae est ista, quae processit sicut sol, et formosa tanquam Jerusalem? **Viderunt eam filiae Sion, et beatam dixerunt, et reginae laudaverunt eam.*

V. Et sicut dies verni circumdabant eam flores rosarum et lilia convallium. Viderunt.

Ex publicis monumentis.

Lectio VI.

Praesentissimum Deiparae auxilium ad religionis hostes profligandos saepe populus christianus mirum in modum expertus

est, ex quo factum, ut sanctissimus pontifex Pius quintus post insignem victoriam, intercedente beatissima Virgine a christianis de Turcarum tyranno apud Echinadas insulas reportatam, in Litanis Lauretanis eandem Reginam coelorum inter alia praeconia Auxilium christianorum appellari constituerit. Sed illud in primis memorabile est, atque explorati miraculi loco habendum, quod cum romanus pontifex Pius septimus impiorum consiliis et armis ex apostolica Petri sede exturbatus, et arcta custodia, praesertim Savonae, per annos quinque, eoque amplius fuisset detentus, viis omnibus penitus interclusis, ne Dei Ecclesiam regere posset, nullo similis persecutionis in priscis annalibus exemplo, inopinato et praeter omnium expectationem contigit, ut ingenti plausu, ac veluti universi orbis manibus pontificio solio restitueretur. Quod et secundo accidit, dum iterum comoto turbine ab Urbe discedens sacro comitante cardinalium collegio Liguriam contendit. Verum praesentissimo Dei beneficio cessante procella, quae grave minabatur excidium, Romam, plaudentibus prae novo gaudio populis, reversus est. Antea tamen, quod in votis habuerat et captivitate detentus exequi nequiverat, aurea corona insignem Savonae imaginem Deiparae Virginis sub titulo Matris Misericordiae so-

lemni ritu propiisque manibus decoravit. Quam mirabilem rerum vicissitudinem idem pontifex maximus Pius septimus, totius eventus intime conscius, cum intercessione sanctissimae Dei Genitricis, cujus potentem opem et ipse impense imploraverat, et ab omnibus Christi fidelibus implorari curaverat, acceptam merito referret, in ejusdem Virginis Matris honorem sub appellatione Auxilii christianorum solemne festum indixit perpetuo celebrandum die mensis Maji vicesimo quarto, faustissimi sui in Urbem reditus anniversario, approbato etiam Officio proprio, ut tanti beneficii distincta et perennis extet memoria et gratiarum actio.

R. Ornatam monilibus filiam Jerusalem Dominus concupivit; * Et videntes eam filiae Sion beatissimam praedicaverunt, dicentes: * Unguentum effusum nomen tuum.

V. Astitit regina a dextris tuis in vestitu deaurato, circumdata varietate. Et videntes. Gloria Patri. Unguentum.

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio VII. Cap. 11.

In illo tempore: Loquente Jesu ad turbas, extollens vocem quaedam mulier de turba, dixit illi: Beatus venter, qui te portavit.

Et reliqua.

Homilia sancti Bernardi Abbatis.

In Nativitate B. V. M.

Intuere, o homo, consilium Dei, agnosce consilium sapientiae, consilium pietatis. Coelesti rore aream rigaturus, totum vellus prius infudit. Redempturus humanum genus, pretium universum contulit in Mariam. Altius ergo intuemini, quanto devotionis affectu a nobis eam voluerit honorari, qui totius boni plenitudinem posuit in Maria; ut proinde, si quid spei in nobis est, si quid gratiae, si quid salutis, ab ea noverimus redundare, quae ascendit deliciis affluens. Totis ergo medullis cordium, totis praecordiorum affectibus, et votis omnibus Mariam hanc veneremur, quia sic est voluntas ejus, qui totum nos habere voluit per Mariam. Haec, inquam, voluntas ejus est, sed pro nobis.

R. Felix namque es, sacra Virgo Maria, et omni laude dignissima; * Quia ex te ortus est sol justitiae, Christus Deus noster.

V. Ora pro populo, interveni pro clero, intercede pro devoto femineo sexu; sentiant omnes tuum juvamen, quicumque tuum sanctum implorant auxilium. Quia.

Lectio VIII.

In omnibus siquidem et per omnia providens miseris, trepi-

dationem nostram solatur, fidem excitat, spem roborat, diffidentiam abigit, erigit pusillanimitatem. Ad Patrem verebaris accedere, solo auditu territus, ad folia fugiebas: Jesum tibi dedit mediatorem. Quid non apud talem Patrem Filius talis obtineat? Exaudietur utique pro reverentia sua: Pater enim diligit Filium. Sed forsitan et in ipso majestatem vereare divinam, quod licet factus sit homo, manserit tamen Deus. Advocatum habere vis et ad ipsum? Ad Mariam recurre. Pura siquidem humanitas in Maria, non modo pura ab omni contaminatione, sed pura singularitate naturae. Nec dubius dixerim, exaudietur et ipsa pro reverentia sua. Exaudiet utique Matrem Filius, et exaudiet Filium Pater.

R. Beatam me dicent omnes generationes; * Quia fecit mihi magna, qui potens est, et sanctum nomen ejus.

V. Et misericordia ejus a progenie in progenies timentibus eum. Quia.

Gloria Patri. Quia.

Lectio IX.

Filioli, haec peccatorum scala, haec mea maxima fiducia est, haec tota ratio spei meae. Quid enim? Potestne Filius aut repellere, aut sustinere repulsam? Non audire, aut non audiri Filius potest? Neutrum plane. Invenisti, ait angelus, gratiam apud

Deum: feliciter. Semper haec inveniet gratiam, et sola est gratia, qua egemus; nimirum sola est gratia, qua salvamur. Quid nos alia concupiscimus, fratres? Quaeramus gratiam, et per Mariam quaeramus, quia, quod quaerit, invenit, et frustrari non potest. Quaeramus gratiam, sed gratiam apud Deum; nam apud homines gratia fallax. Quaerant alii meritum, nos invenire gratiam studeamus. Quid enim? Non gratiae est, quod hic sumus? Profecto misericordiae Domini est, quod non sumus consumpti nos.

Te Deum laudamus.

AD LAUDES,

et per Horas.

Antiphona. Dum esset Rex in accubitu suo, nardus mea dedit odorem suavitatis.

Psalm. Dominus regnavit, cum reliquis de Dominica, ut in Psalterio.

Antiphona. Laeva ejus sub capite meo, et dextera illius amplexabitur me.

Antiphona. Nigra sum, sed formosa, filiae Jerusalem: ideo dilexit me Rex, et introduxit me in cubiculum suum.

Antiphona. Jam hiems transiit, imber abiit, et recessit: surge, amica mea, et veni.

Antiphona. Speciosa facta es, et suavis in deliciis tuis, sancta Dei Genitrix.

Capitulum. *Ecclesi. 24. 6.*

Ab initio, et ante saecula creata sum, et usque ad futurum saeculum non desinam, et in habitatione sancta coram ipso ministravi.

Hymnus.

Te Redemptoris Dominique nostri

Dicimus Matrem, speciosa Virgo,
Christianorum decus et levamen
Rebus in arctis.

Saevient portae licet inferorum,
Hostis antiquus fremat, et minaces,

Ut Deo Sacrum populetur agmen,
Suscitet iras.

Nil truces possunt furiae nocere
Mentibus castis, prece quas vocata

Annuens Virgo fovet, et superno
Robore firmat.

Tanta si nobis faveat Patrona,
Bellici cessat sceleris tumultus.
Mille sternuntur, fugiuntve turmae,

Mille cohortes.

Tollit ut sancta caput in Sione
Turris, arx firmo fabricata muro
Civitas David, clypeis et acri
Milite tuta.

Virgo sic fortis Domini potenti
Dextera, coeli cumulata donis,
A piis longe famulis repellit
Daemonis ictus.

Te per aeternos veneremur annos,
Trinitas, summo celebranda
plausu,

Te fide mentes, resonoque linguae
Carmine laudent. Amen.

V. Diffusa est gratia in labiis tuis.

R. Propterea benedixit te Deus in aeternum.

Ad Benedictus Antiphona:

Ad te, o sancta Dei Genitrix, clamavimus, et per te venit Domini auxilium nobis.

Oremus. *Oratio.*

Omnipotens et misericors Deus, qui ad defensionem populi christiani in beatissima Virgine Maria perpetuum auxilium mirabiliter constituisti: concede propitius, ut tali praesidio muniti certantes in vita, victoriam de hoste maligno consequi valeamus in morte. Per Dominum.

Ad Horas, Hymni, et Psalmi ut in Psalterio: sed in fine Hymnorum dicitur: Jesu, tibi sit gloria, Qui natus es de Virgine.

AD PRIMAM.

Antiphona. Dum esset Rex.

Capit. Regi saeculorum.

In R. br. V. Qui natus es de

Maria Virgine.

Ad Absolutionem Capituli. In plateis.

AD TERTIAM.

Antiphona. Laeva ejus.

Capit. Ab initio.

R. br. Specie tua, * Et pulchritudine tua, Specie.

V. Intende, prospere procede, et regna. Et pulchritudine.

Gloria Patri. Specie.

V. Adjuvabit eam Deus vultu suo.

R. Deus in medio ejus non commovebitur.

AD SEXTAM.

Antiphona. Nigra sum.

Capitulum. *Eccli. 24. 6.*

Et sic in Sion firmata sum, et in civitate sanctificata similiter requievi, et in Jerusalem potestas mea. Et radicavi in populo honorificato, et in parte Dei mei haereditas illius, et in plenitudine Sanctorum detentio mea.

R. br. Adjuvabit eam * Deus vultu suo. Adjuvabit.

V. Deus in medio ejus, non commovebitur. Deus.

Gloria Patri. Adjuvabit.

V. Elegit eam Deus, et praelegit eam.

R. In tabernaculo suo habitare facit eam.

AD NONAM.

Antiphona. Speciosa.

Capitulum. *Eccli. 24. 6.*

In platéis sicut cinnamomum, et balsamum aromatizans odorem dedi: quasi myrrha electa dedi suavitatem odoris.

R. br. Elegit eam Deus, * Et praelegit eam. Elegit.

V. In tabernaculo suo habitare facit eam. Et praelegit.

Gloria Patri. Elegit.

V. Diffusa est gratia in laibis tuis.

R. Propterea benedixit te Deus in aeternum.

IN II. VESPERIS.

Omnia ut in primis.

Ad Magnificat Antiphona.

Sancta Maria, succurre miseris, juva pusillanimes, refove flebiles, ora pro populo, interveni pro clero, intercede pro devoto femineo sexu; sentiant omnes tuum juvamen, quicumque sanctum tuum implorant auxilium.

Oratio. Omnipotens et. *ut supra.*

Deinde fit Commem. sequentis, et S. Urbani Papae et Mart.

Ex decreto 18. Decembris 1856.

DIE I. JUNII.

In festo

S. ANGELAE MERICI VIRGINIS.

Duplex.

Dies assignata ex 31. Maji.

Omnia de Comm. Virg., praeter sequentia.

Oratio.

Deus, qui novum per beatam Angelam sacrarum Virginum collegium in Ecclesia tua florescere voluisti: da nobis, ejus intercessione, angelicis moribus vivere; ut terrenis omnibus ab-

dicatis, gaudiis perfrui mereamur aeternis. Per Dominum.

In I. Nocturno.

Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio IV.

Angela Mericia Decentiani, Veronensis dioecesis oppido ad Lacum Benacum in ditione Veneta, piis orta parentibus, a prima aetate virginitatis lilius, quod perpetuo servare statuerat, sedula sepsit. Ab omni muliebri ornatu abhorrens, egregiam vultus formam, pulchramque caesariem studiose foedavit, ut coelesti dumtaxat animarum Sponso placeret. In ipso autem adolescentiae flore parentibus orbata, austerioris vitae desiderio, in desertum locum aufugere tentavit; sed ab avunculo prohibita, novit praestare domi, quod in solitudine non licuit. Cilicio ac flagellis frequenter usa, carnem non nisi infirma valetudine, vinum in Nativitatis et Resurrectionis Dominicae tantum celebritate, complures vero dies nihil omnino degustavit. Orationi dedita, brevissimum humi carpebat somnum, Daemonem vero sub lucentis Angeli forma sibi illudere conantem agnovit protinus, et conjecit in fugam. Tandem paternis bonis abdicatis, et habitum ac regulam Tertii Ordinis sancti Francisci am-

plexa, evangelicam paupertatem virginitatis laudi conjunxit.

R. Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam: * Et deducet te mirabiliter dextera tua.

V. Specie tua et pulchritudine tua intende, prospere procede et regna. **E**t deducet.

Lectio V.

Nullum pietatis officium erga proximos omittens, pauperibus, quidquid sibi ex emendicato victu superesset, largiebatur, libenter ministrabat aegrotis, pluraque cum magna sanctitatis fama peragravit loca, ut vel solatio esset afflictis, vel reis veniam impetraret, vel offensos invicem reconciliaret animos, vel e vitiorum coeno scelestos revocaret. Angelorum pane, quem unice esuriebat, frequentissime refecta, tanta charitatis vi ferebatur in Deum, ut saepius extra sensus raperetur. Sacra Palaestinae loca summa cum religione obivit: quo in itinere et visum, quem ad Cydonias appulsa oras amiserat, eodem regressa recuperavit, et barbarorum captivitatem ac naufragium imminens divinitus evasis. Romam denique firmam Ecclesiae Petram veneratura, et amplissimae Jubilaei veniae percupida, sedente Clemente septimo, accessit; quam summus Pontifex allocutus, ejusdem sanctimoniam suspexit, et com-

mendavit summopere: nec ab Urbe ipsam abire ante permisit, quam alio coelitus vocatam agnovit.

R. Dilexisti justitiam, et odisti iniquitatem: * Propterea unxit te Deus, Deus tuus, oleo laetitiae.

V. Propter veritatem et mansuetudinem et justitiam. **P**ropterea.

Lectio. VI.

Brixiam itaque, ubi domum ad sanctae Aphrae templum conduxit, reversa, novam ibi virginum Societatem sicut coelesti voce ac visione mandatum sibi fuerat, sub certa disciplina sanctisque vivendi regulis constituit, quam sanctae Ursulae invictae virginum ducis patrocinio ac nomine insignivit: eam vero perennem futuram morti proxima praedixit. Tandem prope septuagenaria, dives meritis evolavit in coelum sexto Kalendas Februarii anni millesimi quingentesimi et quadragiesimi. Cujus cadaver per ipsos triginta dies inhumatum flexibile, ac vivo simillimum perseveravit. Demum in sanctae Aphrae templo inter ceteras, quibus illud abundat, Sanctorum Reliquias reposito, plurima ad ejus sepulchrum agi statim coepere miracula: quorum fama late diffusa, non Brixiae modo et Decentiani, sed alibi etiam

vulgo coepit nuncupari Beata, ejusque imago aris imponi: imo sanctus ipse Carolus Borromaeus non multis post annis dignam, quae ab Apostolica Sede in sanctarum Virginum album referretur, Brixiae palam asseruit. Cultum vero illi jamdiu a populis exhibitum, et tum locorum Ordinariis probatum, tum pluribus etiam Summorum Pontificum Indultis munitum, Clemens Papa decimus tertius solemniter Decreto ratum habuit, ac confirmavit. Eam tandem, novis miraculis rite probatis insignem, Pius Papa septimus, solemniter Canonizatione in Vaticana Basilica peracta, die vigesima quarta Maji, anno millesimo octingentesimo septimo, sanctarum virginum Catalogo adscripsit.

R. Afferentur Regi virgines post eam, proximae ejus: * Afferentur tibi in laetitia et exultatione.

V. Specie tua, et pulchritudine tua intende, prospere procede, et regna. Afferentur. Gloria Patria. Afferentur.

In III. Nocturno.

Lectiones de Homilia in Evangelium. Simile erit regnum coelorum decem virginibus, de Comm. I. loco.

Ex Decreto 11. Julii 1861.

DIE XXIII. JUNII.

In festo

S. JULIANAE DE FALCON. VIRG.

Duplex.

Dies assignata ex 19. Junii in Bre-
viiarits recentioribus.

Ad Vesp. et ad Matutin.

Hymnus.

Coelestis Agni nuptias,
O Juliana! dum petis,
Domum paternam deseras,
Chorumque ducis Virginum.

Sponsumque suffixum Cruci
Noctes diesque dum gemis,
Doloris icta cuspide
Sponsi refers imaginem.

Quin septiformi vulnere
Fles ad genu Deiparae:
Sed crescit infusa fletu,
Flammasque tollit charitas.

Hinc morte fessam proxima
Non usitato te modo
Solatur et nutrit Deus,

Dapem supernam porrigenis.
Aeternae rerum Conditor,
Aeternae Fili par Patri,
Et par utrique Spiritus,
Soli tibi sit gloria! Amen.

Oratio.

Deus, qui beatam Julianam
Virginem tuam, extremo morbo
laborantem, pretioso Filii tui
Corpore mirabiliter recreare di-
gnatus es: concede, quaesumus;
ut, ejus intercedentibus meritis,
nos quoque eodem in mortis
agone refecti ac roborati, ad
coelestem patriam perducamur.
Per eundem.

Lectioes in I. Noct.
script. occurr.

Lectio IV.

Juliana ex nobili Falconeria
familia, clarissimo patre, qui
templum Deiparae ab Angelo
salutatae aere suo magnifice a
fundamentis Florentiae, ut nunc
visitur, erexit, matre Reguar-
data, ambobus jam senescen-
tibus, ac ad id tempus sterili-
bus, nata est anno millesimo
ducentesimo septuagesimo. Ab
incunabulis non exiguum futu-
rae sanctitatis specimen dedit:
vagientibus quippe labris, sua-
vissima Jesu et Mariae nomina
ultro proferre audita est. Pue-
ritiam postmodum ingressa, to-
tam se christianis virtutibus
mancipavit, in quibus a deo ex-
celluit, ut beatus Alexius pa-
truus, cujus institutis ac exem-
plis instruebatur, matri dicere
non dubitaverit, ipsam non fe-
minam peperisse, sed Angelum:
nam ita modesto vultu animoque
ab omni, vel levissima erroris
macula pura fuit, ut oculos num-
quam in toto vitae cursu ad
hominis faciem intuendam ere-
xerit, auditoque peccati voca-
bulo contremuerit, immo sceleris
narratione percussa, illico prope
exanimis corruerit. Expleto non-
dum decimo quinto aetatis suae
anno, re familiari, licet opulenta,
terrenisque posthabitis nuptiis,
Deo virginitatem in manibus
divi Philippi Beniti solemniter

vovit, ab eoque omnium prima religiosum Mantellatarum habitum, ut dicunt, sumpsit.

R. Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam: * Et deducet te mirabiliter dextera tua.

V. Specie tua, et pulchritudine tua intende, prospere procede et regna. **E**t deducet.

Lectio V.

Julianae exemplum secutae sunt plurimae ex nobilioribus familiis feminae, ac mater ipsa filiae sese religiose instituendam dedit, ita ut, aucto paulatim numero, ordinem Mantellatarum instituerit, ac illi pie vivendi leges summa prudentia ac sanctitate tradiderit. Ejus virtutes cum optime perspectas divus Benignus haberet, morti proximus, nulli melius, quam Julianae, non feminas tantum, sed et totum Servorum ordinem, cujus propagator et moderator existerat, commendatum voluit. Verum ipsa demisse semper de se cogitabat, et cum ceterarum esset magistra, in re quaque domestica, licet vili, sororibus famulabatur. Assiduitate orandi integras insumebat dies, in extasim saepissime rapta, et si reliquum, in sedandis civium insidiis, criminosis a via iniquitatis retrahendis, ac inserviendis impendebat aegrotis, quorum quandoque saniem ex ulceribus manantem, admoto ore lambens, eos sanitati restituebat. Corpus

sum flagris, nodosis funiculis, ferreis cingulis, vigiliis, humi nudae cubando, terere solita fuit. Parcissimo cibo, et hoc vili, quatuor hebdomadae diebus, et reliquis duobus solo Angelorum Pane contenta, excepto die sabbati, quo pane solo et aqua nutriebatur.

R. Dilexisti justitiam, et odisti iniquitatem: * Propterea unxit te Deus, Deus tuus, oleo laetitiae.

V. Propter veritatem et mansuetudinem et justitiam. **P**ropterea.

Lectio VI.

Dura hujusmodi vivendi ratione in stomachi morbum incidit, quo ingravescente, cum septuagesimum aetatis annum ageret, ad extremum vitae spatium redacta est. Diuturnae valetudinis incommoda hilari vultu, constanctique animo pertulit: de uno tantum conquiri audita est, quod, cum cibum capere ac retinere nullo modo posset, ab Eucharistica mensa, ob Sacramenti reverentiam, arceretur. Verum his in angustiis constituta, sacerdotem rogavit, ut allatum divinum Panem, quem ore sumere nequiebat, pectori saltem exterius admoveret. Precibus illius morem gessit sacerdos, et mirum! eodem temporis momento divinus Panis disparuit, et Juliana sereno ac ridenti vultu expiravit. Res supra fidem

tamdiu fuit, donec virgineum de more curaretur corpus: inventa enim est circa sinistrum pectoris latus carni veluti sigillo impressa forma Hostiae, quae Christi crucifixi effigiem repraesentabat. Hujus prodigii fama ceterumque miraculorum, non Florentiae tantum, sed totius christiani orbis venerationem illi conciliavit, ac per quatuor prope integra saecula adeo aucta est, ut tandem Benedictus Papa XIII. in ejus celebritate officium proprium recitari ab universo Ordine B. M. V. Servorum jussit. Clemens vero XII., magnificentissimus ejusdem Ordinis Protector, novis in dies miraculis coruscantem, sanctarum Virginum catalogo adscripsit.

R. Afferentur Regi virgines post eam, proximae ejus: * Afferentur tibi in laetitia et exultatione.

V. Specie tua, et pulchritudine tua intende, prospere procede, et regna. **A**fferentur. **G**loria Patri. **A**fferentur.

Lectiones III. Nocturni ut in Communi Virg. primo loco, IX. lectio et comm. Vigiliae S. Joannis Baptistae.

DOMINICA

prima mensis Julii.

In festo

Pretiosissimi Sanguinis D. N.
J. C.

Duplex 2. classis.

Officium fit, ut in Quadragesima ex Proprio pag. 116. recitatur, sed hic cum 9. Lectione et commemoratione Dominicae. Quodsi hac Dominica occurrat Officium aliud aequalis vel altioris ritus, Officium et Missa de pretiosiss. Sanguine fit die proxima, festo 1. vel 2. classis non impedita (cum 8. Lectione divisa, ubi pro nona: Sanguis Christi etc. legitur), festo vero inferioris ritus, quod hoc casu propria die recitari nequit, secundum Rubricas transferendo.

Ex Decreto dato Cajetae 10. Aug. 1849.

DIE VII. JULII.

In festo

S. BONIFACII EPIS. & MART.

Duplex.

Dies assignata ex V. Junii.

Omnia de Communi unius Martyris praeter sequentia.

Oratio.

Deus, qui multitudinem populorum, beati Bonifacii Martyris tui atque Pontificis zelo, ad agnitionem tui nominis vocare dignatus es: concede propitius; ut cujus solemnia colimus, etiam patrocinia sentiamus. Per Dominum.

Lectio I. Nocturni de Scriptura occurrente.

Lectio IV.

Bonifacius, antea Winfridus appellatus, apud Anglos natus est exeunte saeculo septimo, et ab ipsa infantia mundum aversatus, vitam monasticam in votis habuit. Cum ejus pater animum saeculi illecebris permutare frustra tentasset, Monasterium ingreditur, et sub beati Wolphardi disciplina omnium virtutum, ac scientiarum genere imbuitur. Annum agens trigesimum, Sacerdotio insignitur, ac verbi Divini praedicator assiduus, magno animarum lucro hoc in munere versatur. Attamen regnum Christi adaugere desiderans, continuo flebat ingentem multitudinem barbarorum, qui ignorantiae tenebris immersi, daemone famulabantur. Qui quidem animarum zelus cum in dies inexstinguibili ardore accresceret, divino Numine per lacrymas et orationes explorato, facultatem a Monasterii praeposito obtinuit ad Germanicas oras proficiscendi.

R. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem aeternam.

V. Descenditque cum illo in foveam: et in vinculis non dereliquit eum. **E**t dedit.

Rx Anglia duobus cum sociis navim solvens, Dorestadium in Frisiae oppidum venit. Cum autem bellum gravissimum inter Frisonum regem Radbodum, et Carolum Martellum exarsisset, sine fructu Evangelium praedicavit; quapropter in Angliam reversus, ad suum rediit Monasterium, cui invitus praeficitur. Post elapsum biennium ex consensu Episcopi Vintoniensis munus abdicavit, et Romam profectus est, ut Apostolica auctoritate ad gentilium conversionem delegaretur. Cum ad Urbem pervenisset, a Gregorio Secundo benigne excipitur, pro Winfrido Bonifacius a Pontifice nominatur. In Germaniam directus, Thuringiae, Saxoniaeque populis Christum annuntiavit. Cum interea Radbodus Frisiae rex ac infestissimus Christiani nominis hostis occubisset, Bonifacius ad Frisones rediit, ubi sancti Willibrordi socius per triennium tanto cum fructu Evangelium praedicavit, ut destructis idolorum simulacris, innumerae vero Deo Ecclesiae excitarentur.

R. Desiderium animae ejus tribuisti ei, Domine, * Et voluntate labiorum ejus non fraudasti eum.

V. Quoniam praevenisti eum in benedictionibus dulcedinis: posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. **E**t voluntate.

Lectio VI.

 sancto Willibrordo ad Episcopale munus expetitus, illud detrectavit, ut promptius infidelium saluti instaret. In Germaniam profectus, plura Hassorum millia a daemonis superstitione avocavit. A Gregorio Pontifice Romanus evocatus, post insignem fidei professionem Episcopus consecratur. Exinde ad Germanos redux, Hassiam, et Thuringiam ab idololatriae reliquiis penitus expurgavit. Tanta propter merita Bonifacius a Gregorio Tertio ad dignitatem Archiepiscopalem evehitur, et tertio Romam profectus, a Summo Pontifice Sedis Apostolicae Legatus constituitur, qua insignitus auctoritate, quatuor Episcopatus instituit, et varias Synodos celebravit, inter quas Concilium Lepinense memorabile est apud Belgas in Cameracensi Diocesi celebratum, quo quidem tempore ad Fidem in Belgio adaugendam egregie contulit. A Zaccharia Papa creatus Moguntinus Archiepiscopus, ipso Pontifice iubente Pipinum in Regem Francorum unxit. Post mortem sancti Willibrordi Ultrajectensem Ecclesiam gubernandam suscepit, primo per Eobanum, deinde per seipsum, dum ab Ecclesia Moguntina absolutus, Ultrajecti resedit. Frisonibus ad idololatriam relapsis, Evangelium praedicare rursus aggreditur; cumque officio pastorali occuparetur, a barbaris

et impiis hominibus juxta Bornam fluvium cum Eobano Coepiscopo, multisque aliis cruenta caede peremptus, martyrii palma condecoratur. Corpus sancti Bonifacii, ut ipse vivus petierat, Moguntiam translatum, in Fuldensi Monasterio, quod extruxerat, reconditum fuit, ubi multis miraculis inclaruit. Pius autem Nonus Pontifex Maximus ejus Officium et Missam ad Universam Ecclesiam extendit.

R. Stola jucunditatis induit eum Dominus: * Et coronam pulchritudinis posuit super caput ejus.

V Cibavit illum Dominus pane vitae et intellectus: et aqua sapientiae salutaris potavit illum. **Et coronam. Gloria Patri. Et coronam.**

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum.

Lectio VII. Cap. 5.

In illo tempore: Videns Jesus turbas, ascendit in montem; et cum sedisset, accesserunt ad eum discipuli ejus. Et reliqua.

De Homilia S. Augustini Episcopi.

Lib. 1. de Serm. Domini in monte c. 2. et 3.

Beati mundo corde: quoniam ipsi Deum videbunt. Quam ergo stulti sunt, qui Deum istis ex-

terioribus oculis quaerunt, cum corde videatur, sicut alibi scriptum est: **E**t in simplicitate cordis quaerite illum. **H**oc est enim mundum cor, quod est simplex cor. **E**t quemadmodum lumen hoc videri non potest, nisi oculis mundis; ita nec **D**eus videtur, nisi mundum sit illud, quo videri potest. **B**eati pacifici: quoniam ipsi filii **D**eï vocabuntur. **I**n pace perfectio est, ubi nihil repugnat: et ideo filii **D**eï pacifici, quoniam nihil in his resistit **D**eï, et utique filii similitudinem patris habere debent.

R. Corona aurea super caput ejus, * **E**xpressa signo sanctitatis, gloria honoris, et opus fortitudinis.

V. Quoniam praevenisti eum in benedictionibus dulcedinis, posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. **E**xpressa.

Lectio VIII.

Pacifici autem in semetipsis sunt, qui omnes animi sui motus componentes, et subjicientes rationi, id est, menti, et spiritui, carnalesque concupiscentias habentes edomitas, fiunt regnum **D**eï. **I**n quo ita sunt ordinata omnia, ut id, quod est in homine praecipuum et excellens, hoc imperet, ceteris non reluctantibus, quae sunt nobis, bestiisque communia: atque id ipsum, quod excellit in homine, id est, mens et ratio, subjiciatur

potiori, quod est ipsa **V**eritas, unigenitus **F**ilius **D**eï. **N**eque enim imperare inferioribus potest, nisi superiori se ipse subjiciat. **E**t haec est pax, quae datur in terra hominibus bonae voluntatis: haec vita consummati perfectique sapientis.

R. Hic est vere martyr, qui pro **C**hristi nomine sanguinem suum fudit: * **Q**ui minas iudicium non timuit, nec terrenae dignitatis gloriam quaesivit, sed ad coelestia regna pervenit.

V. **J**ustum deduxit **D**ominus per vias rectas, et ostendit illi regnum **D**eï. **Q**ui minas. **G**loria **P**atri. **Q**ui minas.

Lectio IX.

De hujusmodi regno pacatissimo et ordinatissimo missus est foras princeps hujus saeculi, qui perversis inordinatisque dominatur. **H**ac pace intrinsecus constituta atque firmata, quascumque persecutiones ille, qui foras missus est, forinsecus concitaverit, auget gloriam, quae secundum **D**eum est: non aliquid in illo aedificio labefactans, sed deficientibus machinis suis innotescere faciens, quanta firmitas intus exstructa sit. **I**deo sequitur: **B**eati, qui persecutionem patiuntur propter justitiam: quoniam ipsorum est regnum coelorum.

Te **D**eum laudamus.

DIE II. AUGUSTI.

In festo

S. VINCENTII A PAULO, CONF.

Duplex.

Dies assignata ex 19. Julii in Bre-
viariis recentioribus.

In Hymno: Iste Confessor,
mer. supr.

Oratio.

Deus, qui ad evangelizandum
pauperibus, et ecclesiastici Or-
dinis decorem promovendum,
beatum Vincentium apostolica
virtute roborasti: praesta, quae-
sumus; ut, cujus pia merita ve-
neramur, virtutum quoque in-
struamur exemplis. Per Do-
minum.

**Deinde fit commemor. S. Ste-
phani M.**

In I. Noct. Lect. de Script.
occurr.

In II. Nocturno.

Lectio IV.

Vincentius a Paulo, natione
Gallus, Pódii non procul ab
Aquis Farbéllis in Aquitania
natus, jam tum a puero eximiam
in pauperes charitatem prae se
tulit. A custodia paterni gregis
ad litteras evocatus, humanas
Aquis, divinas tum Tolosae tum
Caesaraugustae didicit. Sacer-
dotio initiatus, ac Theologiae
laurea insignitus in Turcas in-

cidit, qui captivum in Africam
adduxerunt: sed in captivitate
positus, herum ipsum Christo
rursus lucrifecit. Cum eo igitur
ex barbaris oris, opitulante Dei-
para, sese proripiens ad apo-
stolica limina iter instituit. Unde
in Galliam reversus, Clippiaci
primum, mox Castellionis paroe-
cias sanctissime rexit. Renun-
tius a rege primarius Sacro-
rum minister in Galliae trire-
mibus, mirum quo zelo, et du-
cum et rémigum saluti operam
posuerit. Monialibus Visitationis
a sancto Francisco Salesio prae-
positus, tanta prudentia per an-
nos circiter quadraginta curam
sustinuit, ut maxime comproba-
verit iudicium sanctissimi Prae-
sulis, qui sacerdotem Vincentio
dignorem nullum se nosse fa-
tebatur.

R. Honestum fecit illum Do-
minus, et custodivit eum ab ini-
micis, et a seductoribus tutavit
illum: * Et dedit illi claritatem
aeternam.

V. Justum deduxit Dominus
per vias rectas, et ostendit illi
regnum Dei. **E**t dedit.

Lectio V.

Evangelizandis pauperibus,
paesertim ruricolis, ad decrepi-
tam usque aetatem indefessus
incubuit, eique apostolico operi
tum se, tum alumnos Congre-
gationis, quam sub nomine Pres-
byterorum saecularium Missionis
instituit, perpetuo vota a sancta

Sede confirmato speciatim obstrinxit. Quantum autem augendae Cleri disciplinae alloboraverit, testantur erecta majorum Clericorum seminaria, collationum de divinis inter sacerdotes frequentia et sacrae Ordinationi praemittenda exercitia: ad quae, sicut et ad pios laicorum secessus Instituti sui domicilia libenter patere voluit. Insuper ad amplificandam fidem et pietatem evangelicos misit operarios non in solas Galliae provincias, sed et in Italiam, Poloniam, Scotiam, Hyberniam atque ad Barbaros et Indos. Ipse vero vita functo Ludovico XIII., cui morienti hortator astitit, a regina Anna Austriaca, matre Ludovici XIV., in sanctius consilium accitus studiosissime egit, ut nonnisi digniores Ecclesiis ac Monasteriis praeficerentur, civiles discordiae, singularia certamina, serpentes errores, quos simul sensit et exhorruit, amputarentur, debitaque iudicii Apostolicis obedientia praestaretur ab omnibus.

R. Amavit eum Dominus, et ornavit eum, stolam gloriae induit eum: * Et ad portas paradisi coronavit eum.

V. Induit eum Dominus lorricam fidei et ornavit eum. **E**t ad.

Lectio VI.

 nullum fuit calamitatis genus, cui paterne non occurrerit. Fi-

deles sub Turcarum jugo gementes, infantes expositos, juvenes dyscolos, virgines periclitantes, moniales dispersas, mulieres lapsas, ad trirèmes damnatos, peregrinos infirmos, artifices inválidos, ipsosque mente captos, ac innumeros mendicos subsidiis et hospitiiis, etiamnum superstitionibus, exceptit ac pie fovit. Lotharingiam, Campaniam, Picardiam aliasque regiones peste, fame, belloque vastatas prolixè refecit. Plurima ad perquirendos et sublevandos miseros sodalitia fundavit, inter quae celebris matronarum coetus, et late diffusa sub nomine Charitatis Puellarum Societas. Puellas quoque tum de Cruce, tum de Providentia, ac sanctae Genovefae ad sequioris sexus educationem erigendas curavit. Haec inter et alia gravissima negotia, Deo jugiter intentus, cunctis affabilis ac sibi semper constans, simplex, rectus, humilis, ab honoribus, divitiis ac deliciis semper abhorruit, auditus dicere, rem nullam sibi placere, praeterquam in Christo Jesu, quem in omnibus studebat imitari. Corporis demum afflictatione, laboribus, senioque attritus, die vigesima septima Septembris anno salutis supra millesimum sexcentesimo sexagesimo quinto, Parisiis in domo sancti Lazari, quae caput est Congregationis Missionis, placide ob-

dormivit; quem virtutibus, meritis ac miraculis clarum Clemens XII. inter Sanctos rétulit, ipsius celebritati die decima nona mensis Julii quotannis assignata.

R. Iste homo perfecit omnia, quae locutus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingredere in requiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex omnibus gentibus.

V. Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad coelestia regna. Quia. Gloria. Patri. Quia.

In III. Noct. Homilia S. Gregorii Papae in Evang. „Designavit Dominus,“ ut in Communi Evangelist. cum RR. de Comm. Conf. non Pontif.; 9. Lectio. et comm. S. Stephani Pap. M.

DIE IX. AUGUSTI.

In festo

S. ALPHONSI MARIAE DE LIGORIO, EPISC. CONFESS.

Duplex.

Pridie in Martyrologio post verba: Sanctorum fastis adscripsit, *additur* et Pius IX. Pontifex Maximus, ex Sacrorum Rituum Congregationis consulto, universalis Ecclesiae Doctorem declaravit.

In primo Nocturno Lectiones de Communi Doctorum.

In secundo Nocturno Lectioni

6tae additur: Tandem Pius IX. Pontifex Maximus, ex Sacrorum Rituum Congregationis consulto, universalis Ecclesiae Doctorem declaravit.

Responsorium 8. In medio Ecclesiae de communi Doctorum, reliqua ut supra in Proprio pag. 238.

DIE XVI. NOVEMBRIS.

In festo

S. GERTRUDIS VIRGINIS.

Duplex.

Dies assignata ex 15. hujus in Breviarii recentioribus.

Oratio.

Deus, qui in corde beatae Gertrudis Virg. jucundam tibi mansionem praeparasti: ipsius meritis et intercessione cordis nostri maculas clementer absterge, et ejusdem tribue gaudere consortio. Per Dominum.

In I. Nocturno.

Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio IV.

Gertrudis Islebii in Saxonia nobili genere nata, quinquennis in monasterio Rodardensi, Ordinis S. Benedicti, virginitatem suam ac seipsam Jesu Christo

obtulit. Quo ex tempore a mundanis rebus prorsus aliena, virtutisque sedulo intenta, coelestis vitae genus instituit. Ad humaniorum litterarum notitiam rerum divinarum cognitionem adjunxit. Quarum meditatione vehementius ad virtutem incensa, brevi christianam perfectionem adeptus est. De Christo ejusque vitae mysteriis saepenumero pio cum animi sensu loquebatur; unamque Dei gloriam cogitans, ad illam vota sua omnia et actiones referebat. Quamvis autem multis eximiis naturae et gratiae donis a Deo aucta esset, ita tamen sibi ipsa vilescerat, ut inter praecipua divinae bonitatis miracula hoc item memoraret, quod se indignissimam misericorditer sustineret.

R. Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam: * Et deducet te mirabiliter dextera tua.

V. Specie tua et pulchritudine tua intende, prospere procede, et regna. **E**t deducet.

Lectio V.

Trigesimum aetatis annum agens, primum Rodardensis monasterii, ubi religiosam vitam est professa, deinde Elpediani praeses electa, quadraginta annorum spatio, ea charitate, prudentia et regularis disciplinae munus obivit, ut coenobium religiosae perfectionis domicilium videretur. Utrobique licet esset

omnium mater et magistra, omnium tamen minima haberi volebat, ac demissione pari ministram se exhibebat. Quo liberius Deo vacaret vigiliis, abstinentia, aliisque cruciatibus corpus afflixit, semperque sui similis, morum innocentiam, mansuetudinem ac patientiam praetulit singularem. Proximorum saluti omni ope studuit, piaque curae copiosum fructum retulit. Divini amoris vi frequentes patiebatur éxtases, altissimaeque contemplationis et divinae unionis donum obtinuit.

R. Dilexisti justitiam, et odisti iniquitatem: * Propterea unxit te Deus, Deus tuus, oleo laetitiae.

V. Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam. **P**ropterea.

Lectio VI.

Ut méritum acceptissimae sibi sponsae Christus ostenderet, in corde Gertrudis jucundam sibi esse mansionem testatus est. Deiparam Virginem velut Matrem et Curatricem a Jesu acceptam, pietate praecipua prosequeretur, ab eaque multa accepit beneficia. Erga divinissimum Eucharistiae Sacramentum et Passionem Domini tanto amore cum grati animi sensu afficiebatur, ut interdum uberibus lacrymis perfunderetur. Justorum animas peculiaribus flam-

mis addictas quotidianis subsidiis et precibus juvabat. Multa ad fovendam pietatem scripsit. Divinarum etiam revelationum et prophetiae dono claruit. Denique flagrantissimo Dei amore potius, quam morbo languescens, anno Domini millesimo ducentesimo nonagesimo secundo vita decessit. Miraculis vivens et post mortem a Deo illustrata est.

R. Afferentur Regi virgines post eam, proximae ejus * Afferentur tibi in laetitia et exultatione.

V. Specie tua, et pulchritudine tua intende, prospere procede, et regna. Afferentur. Gloria Patri. Afferentur.

In III. Nocturno Lectiones de Communi Virginum primo loco.

DIE XVIII. NOVEMBRIS.

In

Dedicatione Basilicarum

**SANCTORUM APOSTOLORUM
PETRI & PAULI.**

Duplex majus.

ADNOTATIO.

In Martyrologio Romano addenda.

Romae dedicatio Basilicarum sanctorum Apostolorum Petri et Pauli, quarum primam in ampliore formam restitutam Urbanus Octavus, hac ipsa recurrente die: alteram vero mise-

rando incendio penitus consumptam, ac magnificentius reaedificatam Pius Nonus die decima Decembris, translata tamen in praesentem diem anniversaria commemoratione, solempni ritu consecravit.

IN OFFICIO.

Omnia ut in Breviario Romano, praeter Lectiones quintam et sextam in secundo Nocturno, quae recitandae erunt, prout sequitur.

In II. Nocturno.

Lectio V.

Illuc Constantinus Magnus Imperator octavo die post susceptum baptismum venit, depositeque diademate, et humi jacens vim lacrymarum profudit: mox sumpto ligone, ac bidente terram eruit, indeque duodecim terrae cophinis, honoris causa duodecim Apostolorum, ablatis, ac loco Basilicae Principis Apostolorum designato Ecclesiam aedificavit. Quam sanctus Silvester Papa decimo quarto Kalendas Decembris eo modo, quo Lateranensem Ecclesiam quinto Idus Novembris consecraverat, dedicavit, et in ea altare lapideum chrismate delibutum erexit: atque ex eo tempore sancivit, ne deinceps altaria nisi ex lapide fierent. Idem beatus Silvester Basilicam sancti Pauli Apostoli in via Osti-

ensi ab eodem Constantino Imperatore magnificentissime aedificatam dedicavit. Quas Basilicas idem Imperator multis praediis attributis locupletavit, ac muneribus amplissimis exornavit.

R. O quam metuendus est locus iste! * Vere non est hic aliud, nisi domus Dei, et porta coeli.

V. Haec est domus Domini firmiter aedificata, bene fundata est supra firmam petram. Vere.

Lectio VI.

Porro Vaticanam Basilicam vetustate jam pridem collabentem, ac propterea multorum Pontificum pietate latius, ac magnificentius a fundamentis erectam Urbanus Octavus hac eadem recurrente die anni millesimi sexcentissimi vigesimi sexti solemniter consecravimus. Basilicam vero Ostiensem quum dira incendii vis anno millesimo octingentesimo vigesimo tertio penitus consumpsisset, indefessa quatuor Pontificum cura splendidius quam antea erectam, et ab interitu veluti vindicatam Pius Nonus, auspiciatissimam nactus occasionem, qua Dogma de Immaculata Beatae Mariae Virginis Conceptione nuper ab ipso proclamatum, ingentem Cardinalium et Episcoporum numerum ex dissitis etiam Catholici Orbis regionibus Romam attraxerat, die decima Decembris anni millesimi octingentesimi quinquagesimi quarti tanta cir-

cundatus Purpuratorum Patrum, et Antistitum corona solemniter dedicavit, ejusque celebritatis memoriam hac die recolendam decrevit.

R. Mane surgens Jacob erigebat lapidem in titulum, fundens oleum desuper, votum vovit Domino: * Vere locus iste sanctus est, et ego nesciebam.

V. Cumque evigilasset Jacob de somno, ait. Vere. Gloria. Vere.

Ex decreto 29. Martii 1855.

DIE XXIX. NOVEMBRIS.

In festo

S. JOANNIS DE CRUCE CONFES.

Duplex.

Dies assignata ex 24. hujus in Breviariis recentioribus.

In Hymno: Iste Confessor, mer. supr.

Oratio.

Deus, qui sanctum Joannem, Confessorem tuum, perfectae sui abnegationis et Crucis amatorem eximium effecisti: concede, ut ejus imitationi jugiter inhaerentes, gloriam assequamur aeternam. Per Dominum.

Lectio I. Nocturni de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio IV.

Joannes a Cruce Fontiberi in

Hispania piis parentibus natus, a primis annis certo innotuit, quam Deiparae Virgini futurus esset acceptus; nam quinquennis in puteum lapsus, ejusdem Deiparae manu sublatus, incolumis evasit; tanto autem patientiae desiderio flagravit, ut novennis, spreto molliori lecto, super samentis cubare consueverit. Adolescens hospitio pauperum aegrotantium Metymnae Campi famulum sese addixit, quibus magno charitatis ardore villissima quaeque complectens officia, praesto aderat: cujus exemplo excitati ceteri eadem charitatis munera ardentius obibant. Verum ad altiora vocatus, beatae Mariae Virginis de monte Carmelo Institutum amplexus est, ubi sacerdos ex obedientia factus, severioris disciplinae et arctioris vitae cupidissimus, primitivam Ordinis regulam ex Superioris licentia ita professus est, ut ob jugem Dominicae Passionis memoriam, bello in se, tanquam in infensissimum hostem, indicto, vigiliis, jejuniis, ferreis flagellis, omnique poenarum genere, brevi carnem cum vitis et concupiscentiis suis crucifixerit: dignus plane, qui a sancta Theresia inter puriores, sanctioresque animas, Ecclesiam Dei id temporis illustrantes, recenseretur.

R. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tuta-

vit illum: * Et dedit illi claritatem aeternam.

V. Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. **E**t dedit.

Lectio V.

Singulari vitae austeritate et omnium virtutum praesidio munitus, prae assidua rerum divinarum contemplatione diuturnas et mirabiles éxtases frequenter patiebatur: tantoque in Deum aestuabat amore, ut cum divinus ignis sese intro diútius continere non posset, foras erumpere, ejusque vultum irradiare visus sit. Proximorum saluti summopere intentus, tum in verbi Dei praedicatione, tum in Sacramentorum administratione fuit assiduus. Hinc tot méritis auctus, strictiorisque disciplinae promovendae ardore vehementer accensus, sanctae Theresiae comes divinitus datus est, ut quam ipsa inter Sorores primaevam Carméli Ordinis observantiam instauráverat, eamdem et inter Fratres, Joanne adjutore, restitueret. Innumeros itaque una cum Dei famula in divino opere promovendo perpessus labores, Coenobia, quae ejusdem sanctae virginis cura per totam Hispaniam erecta fuerant, nullis vitae incommodis et periculis térritus, singula perlustravit, in quibus aliisque quam plurimis ejus opera erectis, restauratam observan-

tiam propagando, verbo et exemplo firmavit, ut mérito primus post sanctam Theresiam Carmelitarum Excalceatorum Ordinis professor et parens habeatur.

R. Amavit enim Dominus, et ornavit eum, stolam gloriae induit eum: * Et ad portas paradisi coronavit eum.

V. Induit eum Dominus lorica fidei, et ornavit eum. **E**t ad.

Lectio VI.

Virginitatem perpetuo coluit, impudentesque mulieres, ejus pudicitiae insidiari conantes, non modo répulit, sed etiam Christo lucrificavit. In divinis explicandis arcanis aequae ac sancta Theresia, apostolicae Sedis judicio divinitus instructus, libros de mystica Theologia coelesti sapientia refertos conscripsit. Semel interrogatus a Christo, quid praemii pro tot laboribus posceret, respondit: Domine, pati et contemni pro te. Imperio in daemones, quos e corporibus saepe fugabat, discretione spirituum, prophetiae dono, miraculorum gloria celebratissimus, ea semper fuit humilitate, ut saepius a Domino flagitaverit eo loco mori, ubi omnibus esset ignotus. Voti compos factus, Ubedae diro morbo, et in cruce quinque plagis, sanie manantibus, ad implendum patiendi desiderium, constantissime tole-

ratis, Ecclesiae Sacramentis pie sanctéque susceptis, in Christi crucifixi amplexu, quem semper in corde atque ore habuerat, post illa verba: „In manus tuas commendo spiritum meum“, obdormivit in Domino, die et hora a se praedictis, anno salutis millesimo quingentesimo nonagesimo nono. Migrantem ejus animam splendidissimus igneus globus excépit: corpus vero suavissimum odorem spiravit, quod etiamnum incorruptum Segóviae honorifice colitur. Eum plurimis ante et post obitum fulgentem signis Benedictus decimus tertius Pontifex Maximus in Sanctorum numerum retulit.

R. Iste homo perfecit omnia, quae locutus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingredere in requiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex omnibus gentibus.

V. Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad coelestia regna. Quia te vidi. **G**loria Patri. Quia te vidi.

Lectiones III. Noct. de Comuni 1. loco.

Lectio 9. et comm. Vigiliae et S. Saturnini Martyris, ut in Br.

DIE VIII. DECEMBRIS.

In festo

IMMACULATAE CONCEPTIONIS
BEATAE MARIAE VIRGINIS.

Duplez I. classis cum octava.

IN I. VESPERIS.

Antiph. Tota pulchra es, Maria, cum reliquis de Laudibus.

Psalmi ut in Festis Beatae Mariae Virg. per Annum.

Capitulum. Prov. 8. c.

Dominus possedit me in initio viarum suarum, antequam quidquam faceret a principio. Ab aeterno ordinata sum, et ex antiquis, antequam terra fieret. Nondum erant abyssi, et ego jam concepta eram.

Hymnus.

Ave maris stella,
Dei Mater alma,
Atque semper virgo,
Felix coeli porta.

Sumens illud Ave
Gabrielis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Hevae nomen.

Solve vincla reis,
Profer lumen caecis,
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.

Monstra te esse matrem,
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus,
Tulit esse tuus.

Virgo singularis,
Inter omnes mitis,
Nos culpis solutos
Mites fac et castos.

Vitam praesta puram,
Iter para tutum,

Ut videntes Jesum
Semper collaetemur.

Sit laus Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spiritus sancto,
Tribus honor unus. Amen.

V. Immaculata Conceptio est hodie sanctae Mariae Virginis,
R. Quae serpentis caput virgineo pede contrivit.

In officio votivo per annum (ubi concessum est) omissio:

V. Immaculata Conceptio est hodie, ejus loco, tam in Vesperis, quam in Laudibus dicitur:

V. Immaculata Conceptio tua, Dei Genitrix Virgo,

R. Gaudium annuntiavit universo mundo.

Ad Magnificat.

Antiph. Beatam me dicent omnes generationes, quia fecit mihi magna, qui potens est. Alleluja.

Oratio.

Deus, qui per Immaculatam Virginis Conceptionem dignum Filio tuo habitaculum praeparasti; quaesumus, ut, qui ex morte ejusdem Filii tui praevisa eam ab omni labe praeservasti, nos quoque mundos ejus intercessionem ad te pervenire concedas. Per eundem Dominum.

Deinde fit comm. S. Ambrosii et Ferae occurr.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Immaculatam
Conceptionem Virginis Mariae
celebremus: * Christum ejus
Filiū adoremus Dominum.

Psalm. Venite, exultemus.

Hymnus.

Praeclara custos virginum,
Intacta mater Numinis,
Coelestis aulae janua,
Spes nostra, coeli gaudium.

Inter rubeta lilium,
Columba formosissima,
Virgo e radice germinans
Nostro medelam vulneri.

Turris draconi impervia,
Amica stella naufragis,
Tuere nos a fraudibus,
Tuaque luce dirige.

Erroris umbras discute,
Syrtes dolosas amove,
Fluctus tot inter deviis
Tutam reclude semitam.

Jesu, tibi sit gloria,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre et almo Spiritu
In sempiterna saecula.

Amen

In I. Nocturno.

Antiph. Admirabile est no-
men tuum, Domine, in universa
terra, quia in Virgine Maria
dignum tibi habitaculum prae-
parasti.

Psalmus 8.

Domine, Dominus noster, *
quam admirabile est nomen tuum
in universa terra!

Quoniam elevata est magni-
ficentia tua * super coelos.

Ex ore infantium et lacten-
tium perfecisti laudem propter
inimicos tuos, * ut destruas
inimicum et ultorem.

Quoniam videbo coelos tuos,
opera digitorum tuorum: * lu-
nam et stellas, quae tu fundasti.

Quid est homo, quod memor
es ejus? * aut filius hominis,
quoniam visitas eum?

Minuisti eum paulo minus ab
Angelis, gloria et honore coro-
nasti eum: * et constituisti eum
super opera manuum tuarum.

Omnia subjecisti sub pedibus
ejus, * oves et boves univer-
sas, insuper et pecora campi;

Volucres coeli, et pisces ma-
ris, * qui perambulant semitas
maris.

Domine, Dominus noster, *
quam admirabile est nomen tuum
in universa terra!

Antiph. Admirabile est no-
men tuum, Domine, in universa
terra, quia in Virgine Maria
dignum tibi habitaculum prae-
parasti.

Antiph. In sole posuit Deus
tabernaculum suum.

Psalmus 18.

Coeli enarrant gloriam Dei, *
et opera manuum ejus annuntiat
firmamentum.

Dies diei eructat verbum, *
et nox nocti indicat scientiam.

Non sunt loquelaе, neque ser-

mones, * quorum non audiantur voces eorum.

In omnem terram exivit sonus eorum: * et in fines orbis terrae verba eorum.

In sole posuit tabernaculum suum: * et ipse tamquam sponsus procedens de thalamo suo.

Exultavit ut gigas ad currendam viam. * A summo coelo egressio ejus.

Et occursum ejus usque ad summum ejus: * nec est, qui se abscondat a calore ejus.

Lex domini immaculata, convertens animas: * testimonium Domini fidele, sapientiam praestans parvulis.

Justitiae Domini rectae, laetificantes corda: * praeceptum Domini lucidum, illuminans oculos.

Timor Domini sanctus, permanens in saeculum saeculi: * judicia Domini vera, justificata in semetipsa.

Desiderabilia super aurum et lapidem pretiosum multum: * et dulciora super mel et favum.

Etenim servus tuus custodit ea: * in custodiendis illis retributio multa.

Delicta quis intelligit? ab occultis meis munda me: * et ab alienis parce servo tuo.

Si mei non fuerint domini, tunc immaculatus ero: * et emundabor a delicto maximo.

Et erunt, ut complacent eloquia oris mei: * et meditatio

cordis mei in conspectu tuo semper.

Domine, adjutor meus, * et redemptor meus.

Antiph. I In sole posuit Deus tabernaculum suum.

Antiph. I In Conceptione sua accepit Maria benedictionem a Domino et misericordiam a Deo salutari suo.

Psalmus 23.

Domini est terra, et plenitudo ejus: * orbis terrarum, et universi, qui habitant in eo.

Quia ipse super maria fundavit eum, * et super flumina praeparavit eum.

Quis ascendet in montem Domini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens manibus, et mundo corde, * qui non accepit in vano animam suam, nec juravit in dolo proximo suo.

Hic accipiet benedictionem a Domino, * et misericordiam a Deo salutari suo.

Haec est generatio quaerentium eum, * quaerentium faciem Dei Jacob.

Attollite portas, principes, vestras, et elevamini, portae aeternales: * et introibit rex gloriae.

Quis est iste rex gloriae? * Dominus fortis et potens, Dominus potens in praelio.

Attollite portas, principes, vestras, et elevamini, portae

aeternales: * et introibit rex gloriae.

Quis est iste rex gloriae? * Dominus virtutum ipse est rex gloriae.

Antiph. In Conceptione sua accepit Maria benedictionem a Domino et misericordiam a Deo salutari suo.

V. Deus omnipotens praecinxit me virtute.

R. Et posuit immaculatam viam meam.

De libro Genesis.

Lectio I. Cap. 3.

Serpens erat callidior cunctis animantibus terrae, quae fecerat Dominus Deus. Qui dixit ad mulierem: Cur praecepit vobis Deus, ut non comederetis de omni ligno paradisi? Cui respondit mulier: De fructu lignorum, quae sunt in paradiso, vescimur: de fructu vero ligni, quod est in medio paradisi, praecepit nobis Deus, ne comederemus, et ne tangeremus illud, ne forte moriamur. Dixit autem serpens ad mulierem: Nequaquam morte moriemini. Scit enim Deus, quod, in quocumque die comederitis ex eo, aperientur oculi vestri: et eritis sicut dii scientes bonum et malum.

R. Per unum hominem peccatum in hunc mundum intravit, in quo omnes peccaverunt. * Ne timeas, Maria, invenisti gratiam apud Deum.

V. Eripuit Dominus animam tuam de morte, et contra inimicum factus est protector tuus. Ne timeas.

Lectio II.

Edidit igitur mulier, quod bonum esset lignum ad vescendum, et pulchrum oculis, aspectuque delectabile; et tulit de fructu illius, et comedit; deditque viro suo, qui comedit. Et aperti sunt oculi amborum; cumque cognovissent, se esse nudos, consuerunt folia ficus, et fecerunt sibi perizomata. Et cum audissent vocem Domini Dei deambulantis in paradiso ad auram post meridiem, abscondit se Adam et uxor ejus a facie Domini Dei in medio ligni paradisi.

R. Transite ad me, omnes, qui concupiscitis me; * Et narrabo vobis, quanta fecit Deus animae meae.

V. Vivit Dominus, quoniam adimplevit in me misericordiam suam. Et narrabo vobis.

Lectio III.

Edocavitque Dominus Deus Adam, et dixit ei: Ubi es? Qui ait: Vocem tuam audivi in paradiso, et timui, eo quod nudus essem, et abscondi me. Cui dixit: Quis enim indicavit tibi, quod nudus esses, nisi quod ex ligno, de quo praeceperam tibi, ne comederes, comedisti? Di-

xitique Adam: Mulier, quam dedisti mihi sociam, dedit mihi de ligno, et comedi. Et dixit Dominus Deus ad mulierem: Quare hoc fecisti? Quae respondit: Serpens decepit me, et comedi. Et ait Dominus Deus ad serpentem: Quia fecisti hoc, maledictus es inter omnia animalia, et bestias terrae: super pectus tuum gradieris, et terram comedes cunctis diebus vitae tuae. Inimicitias ponam inter te et mulierem, et semen tuum et semen illius: ipsa conteret caput tuum, et tu insidiaberis calcaneo ejus.

R. Electa mea candida sicut nix in Libano; sicut favus distillans labia ejus: * Mel et lac sub lingua illius.

V. Veni de Libano, sponsa mea, veni, coronaberis corona gratiarum. **Mel.** **Gloria.** **Mel.**

In II. Nocturno.

Antiph. Diffusa est gratia in Conceptione ejus, et speciosa apparuit inter filias hominum.

Psalmus 44.

Ructavit cor meum verbum bonum: * dico ego opera mea regi.

Lingua mea, calamus scribae, * velociter scribentis.

Speciosus forma prae filiis hominum, diffusa est gratia in labiis tuis: * propterea benedixit te Deus in aeternum.

Accingere gladio tuo super femur tuum, * potentissime.

Specie tua, et pulchritudine tua, * intende, prospere procede, et regna.

Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam: * et deducet te mirabiliter dextera tua.

Sagittae tuae acutae, populi sub te cadent, * in corda inimicorum regis.

Sedes tua, Deus, in saeculum saeculi: * virga directionis, virga regni tui.

Dilexisti justitiam, et odisti iniquitatem: * propterea unxit te Deus, Deus tuus, oleo laetitiae prae consortibus tuis.

Myrrrha, et gutta, et casia a vestimentis tuis, a domibus eburneis: * ex quibus delectaverunt te filiae regum in honore tuo.

Adstitit regina a dextris tuis in vestitu deaurato, * circumdata varietate.

Audi, filia, et vide, et inclina aurem tuam: * et obliviscere populum tuum, et domum patris tui.

Et concupiscet rex decorem tuum: * quoniam ipse est Dominus Deus tuus, et adorabunt eum.

Et filiae Tyri in muneribus * vultum tuum deprecabuntur, omnes divites plebis.

Omnis gloria ejus filiae regis ab intus, * in fimbriis aureis circumamicta varietatibus.

Adducentur regi virgines post eam: * proxima eius afferentur tibi.

Afferentur in laetitia et exultatione: * adducentur in templum regis.

Pro patribus tuis nati sunt tibi filii: * constitues eos principes super omnem terram.

Memores erunt nominis tui * in omni generatione et generationem.

Propterea populi confitebuntur tibi in aeternum, * et in saeculum saeculi.

Antiph. Diffusa est gratia in Conceptione ejus, et speciosa apparuit inter filias hominum.

Antiph. Adjuvit eam Deus mane diluculo; sanctificavit tabernaculum suum Altissimus.

Psalmus 45.

Deus noster, refugium, et virtus: * adjutor in tribulationibus, quae invenerunt nos nimis.

Propterea non timebimus, dum turbabitur terra: * et transferentur montes in cor maris.

Sonuerunt, et turbatae sunt aquae eorum: * conturbati sunt montes in fortitudine ejus.

Fluminis impetus laetificat civitatem Dei: * sanctificavit tabernaculum suum Altissimus.

Deus in medio ejus, non commovebitur: * adjuvabit eam Deus mane diluculo.

Conturbatae sunt gentes, et inclinata sunt regna: * dedit vocem suam, mota est terra.

Dominus virtutum nobiscum: * susceptor noster Deus Jacob.

Venite, et videte opera Domini, quae posuit prodigia super terram: * auferens bella usque ad finem terrae.

Arcum conteret, et confringet arma: * et scuta comburet igni.

Vacate, et videte, quoniam ego sum Deus: * exaltabor in gentibus, et exaltabor in terra.

Dominus virtutum nobiscum: * susceptor noster Deus Jacob.

Antiph. Adjuvit eam Deus mane diluculo; sanctificavit tabernaculum suum Altissimus.

Antiph. Gloriosa dicta sunt de te, civitas Dei; fuodavit te Dominus in montibus sanctis.

Psalmus 86.

Fundamenta ejus in montibus sanctis: * diligit Dominus portas Sion super omnia tabernacula Jacob.

Gloriosa dicta sunt de te, * civitas Dei.

Memor ero Rahab et Babylonis, * scientium me.

Ecce alienigenae, et Tyrus, et populus Aethiopum: * hi fuerunt illic.

Numquid Sion dicet: Homo, et homo natus est in ea: * et ipse fundavit eam Altissimus?

Dominus narrabit in scripturis populorum, et principum: * horum, qui fuerunt in ea.

Sicut laetantium omnium * habitatio est in te.

Antiph. **G**loriosa dicta sunt de te, civitas Dei; fundavit te Dominus in montibus sanctis.

V. In hoc cognovi, quoniam voluisti me,

R. Quoniam non gaudebit inimicus meus super me.

Sermo sancti Hieronymi Presbyteri.

De Assumpt. B. M. V.

Lectio IV.

Qualis et quanta esset beata, et gloriosa semper Virgo Maria, ab Angelo divinitus declaratur, cum dicitur: Ave, gratia plena, Dominus tecum: benedicta tu in mulieribus. Talibus namque decebat Virginem oppignorari muneribus, ut esset gratia plena, quae dedit coelis gloriam, terris Dominum, pacemque refudit, fidem gentibus, finem vitis, vitae ordinem, moribus disciplinam. Et bene plena, quia ceteris per partes praestatur; Mariae vero simul se tota infudit plenitudo gratiae. Vere plena, quia etsi in sanctis patribus et prophetis gratia fuisse creditur, non tamen eatenus plena; in Maria vero totius gratiae, quae in Christo est, plenitudo venit, quamquam aliter. Et ideo inquit: Benedicta tu in mulieribus, id est, plus benedicta, quam omnes mulieres. Ac per hoc, quidquid maledictionis infusum est per Hevam,

totum abstulit benedictio Mariae. De ipsa Salomon in Canticis, quasi in laudem ejus, Veni, inquit, columba mea, immaculata mea. Jam enim hiems transiit, imber abiit, et recessit. Ac deinde inquit: Veni de Libano, veni coronaberis.

R. Ego ex ore Altissimi prodivi, primogenita ante omnem creaturam: ego feci in coelis, ut oriretur lumen indeficiens. * Nondum erant abyssi, et ego jam concepta eram.

V. Deus enim creavit me in justitia, et apprehendit manum meam, et servavit me. Nondum.

Lectio V.

Non immerito igitur venire de Libano jubetur, quia Libanus candidatio interpretatur. Erat enim candidata multis meritorum virtutibus, et dealbata nive candidior, Spiritus sancti muneribus, simplicitatem columbae in omnibus repraesentans, quoniam, quidquid in ea gestum est, totum puritas et simplicitas, totum veritas et gratia fuit, totum misericordia et justitia, quae de coelo prospexit: et ideo immaculata, quia in nullo corrupta. Circumdedit enim virum in utero, sicut Jeremias sanctus testatur, et non aliunde accepit. Faciet, inquit, Dominus novum super terram, et mulier circumdabit virum. Vere novum, et omnium novitatum supereminens novitas

virtutum, quando Deus (quem ferre non potest mundus, neque videre aliquis, ut vivere possit) sic ingressus est hospitium ventris, ut corporis claustrum nesciret, sicque gestatus, ut totus Deus in eo esset, et sic exivit, inde, ut esset (sicut Ezechiel fatetur) porta omnino clausa. Unde canitur in eisdem Canticis de ea: Hortus conclusus, fons signatus, emissiones tuae paradisi. Vere hortus deliciarum, in quo consita sunt universa florum genera, et odora menta virtutum: sicque conclusus, ut nesciat violari, neque corrumpi ullis insidiarum fraudibus. Fons itaque signatus sigillo totius Trinitatis.

R. Nihil inquinatum in eam incurrit: * Candor est lucis aeternae et speculum sine macula.

V. Est enim haec speciosior sole, et luci comparata invenitur purior. **C**andor est.

Lectio VI.

Deiparae autem Virginis in sua Conceptione de teterrimo humani generis hoste victoriam, quam divina eloquia, veneranda traditio, perpetuus Ecclesiae sensus singularis Episcoporum ac fidelium conspiratio, insignia quoque summorum Pontificum acta atque constitutiones mirifice jam illustrabant; Pius nonus Pontifex Maximus totius Ecclesiae votis annuens statuit supremo

suo atque infallibili oraculo solemniter proclamare. Itaque sexto Idus Decembris anni millesimi octingentesimi quinquagesimi quarti in basilica Vaticana ingenti sanctae Romanae Ecclesiae patrum Cardinalium, et Episcoporum ex dissitis etiam regionibus adstante coetu, universoque plaudente orbe, solemniter pronunciavit ac definivit: Doctrinam, quae tenet beatissimam Virginem Mariam in primo instanti suae Conceptionis fuisse, singulari Dei privilegio, ab omni originalis culpa labe praeservatam immunem, esse a Deo revelatam, ac proinde ab omnibus fidelibus firmiter constanterque credendam.

R. Signum magnum apparuit in coelo: Mulier amicta sole, et luna sub pedibus ejus: * Et in capite ejus corona stellarum duodecim.

V. Induit eam Dominus vestimentis salutis, indumento justitiae, et quasi sponsam ornavit eam monilibus suis. **E**t in capite. **G**loria. **E**t in capite.

In III. Nocturno.

Antiph. Sanctimonia et magnificentia in Conceptione ejus: annuntiate in omnibus populis gloriam ejus.

Psalmus 95.

Cantate Domino canticum novum: * cantate Domino omnis terra.

Cantate Domino, et benedicite nomini ejus: * annuntiate de die in diem salutare ejus.

Annuntiate inter gentes gloriam ejus: * in omnibus populis mirabilia ejus.

Quoniam magnus Dominus, et laudabilis nimis: * terribilis est super omnes deos.

Quoniam omnes dii gentium daemonia: * Dominus autem coelos fecit.

Confessio, et pulchritudo in conspectu ejus: * sanctimonia, et magnificentia in sanctificatione ejus.

Afferte Domino, patriae gentium, afferte Domino gloriam et honorem: * afferte Domino gloriam nomini ejus.

Tollite hostias, et introite in atria ejus: * adorare Dominum in atrio sancto ejus.

Commoveatur a facie ejus universa terra: * dicite in gentibus, quia Dominus regnavit.

Etenim correxit orbem terrae, qui non commovebitur: * iudicabit populos in aequitate.

Laetentur coeli, et exultet terra, commoveatur mare, et plenitudo ejus: gaudebunt campi, et omnia, quae in eis sunt.

Tunc exultabunt omnia ligna silvarum a facie Domini, quia venit: * quoniam venit iudicare terram.

Judicabit orbem terrae in aequitate, * et populos in veritate sua.

Antiph. Sanctimonia et magnificentia in Conceptione ejus; annuntiate in omnibus populis gloriam ejus.

Antiph. Laetamini, omnes, in Domino, et confitemini memoriae sanctitatis ejus.

Psalmus. 96.

Dominus regnavit; exultet terra, * laetentur insulae multae.

Nubes, et caligo in circuitu ejus: * justitia, et iudicium correctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum praecedet, * et inflammabit in circuitu inimicos ejus.

Illuxerunt fulgura ejus orbi terrae: * vidit, et commota est terra.

Montes sicut cera fluxerunt a facie Domini: * a facie Domini omnis terra.

Annuntiaverunt coeli justitiam ejus: * et viderunt omnes populi gloriam ejus.

Confundantur omnes, qui adorant sculptilia: * et qui gloriantur in simulacris suis.

Adorare eum, omnes Angeli ejus: * audivit, et laetata est Sion.

Et exultaverunt filiae Judae, * propter judicia tua, Domine.

Quoniam tu Dominus Altissimus super omnem terram: * nimis exaltatus es super omnes deos.

Qui diligitis Dominum, odite malum: * custodit Dominus ani-

mas sanctorum suorum, de manu peccatoris liberabit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde laetitia.

Laetamini justi in Domino: * et confitemini memoriae sanctificationis ejus.

Antiph. **L**aetamini, omnes, in Domino, et confitemini memoriae sanctitatis ejus.

Antiph. **N**otum fecit Dominus opus suum: in conspectu gentium revelavit gloriam Genitricis suae.

Psalmus 97.

Cantate Domino canticum novum: * quia mirabilia fecit.

Salvavit sibi dextera ejus, * et brachium sanctum ejus.

Notum fecit Dominus salutare suum: * in conspectu gentium revelavit justitiam suam.

Recordatus est misericordiae suae, * et veritatis suae domui Israel.

Viderunt omnes termini terrae * salutare Dei nostri.

Jubilate Deo, omnis terra: * cantate, et exsultate, et psallite.

Psallite Domino in cithara, in cithara, et voce psalmi: * in tubis ductilibus, et voce tubae corneae.

Jubilate in conspectu regis Domini: * moveatur mare, et plenitudo ejus, orbis terrarum, et qui habitant in eo.

Flumina plaudent manu, simul montes exsultabunt a conspectu

Domini: * quoniam venit judicare terram.

Judicabit orbem terrarum in justitia, * et populos in aequitate.

Antiph. **N**otum fecit Dominus opus suum: in conspectu gentium revelavit gloriam Genitricis suae.

V. Exaltabo te, Domine, quoniam suscepisti me.

R. Nec delectasti inimicos meos super me.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio VII. Cap. I.

In illo tempore: Missus est Angelus Gabriel a Deo in civitatem Galilaeae, cui nomen Nazareth, ad virginem desponsatam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen virginis Maria. Et reliqua.

Homilia sancti Germani Episcopi.

In Praesent. Deiparae.

Ave, Maria, gratia plena, Sanctis sanctor, et eoelis excelsior, et Cherubim gloriosior, et Seraphim honorabilior, et super omnem creaturam venerabilior. Ave, columba, quae nobis et fructum fers olivae, et servatorem a spiritali diluvio, ac portum salutis annuntias, cujus pennae deargentatae, et posteriora dorsi in pallore auri sanctissimi et illuminantis Spiritus

fulgore irradiantur. **Ave**, amoenissimus et rationalis Dei paradisi, benevolentissima et omnipotenti ejusdem dextra hodie ad orientem plantatus, et ipsi suave olens liliū, et rosam immarcescibilem germinans in eorum medelam, qui pestiferam, animaeque exitialem amaritudinem mortis ad occidentem ebiberant: paradisi, in quo ad veritatis agnitionem lignum vivificum efflorescit, e quo qui gustaverint immortalitatem consequuntur. **Ave**, sacrosancte aedificatum, immaculatum, purissimumque Dei, summi regis, palatium, ejusdem Dei regis magnificentia circumornatum, omnesque hospitio recipiens, ac mysticis reficiens deliciis; in quo non manufactus, et vario decore nitens situs est spiritualis sponsi thalamus; in quo Verbum, errantem humanam stirpem revocare volens, carnem sibi desponsavit, ut eos, qui voluntate propria extorres facti fuerant, Patri reconciliaret.

R. Hortus conclusus soror mea sponsa, hortus conclusus, fons signatus; * Emissiones tuae paradisi, o Maria.

V. Aperi mihi, soror mea, amica mea, columba mea, immaculata mea. **E**missiones tuae.

Lectio VIII.

Ave, Dei mons praepinguis et umbrosus, in quo enutritus agnus rationalis peccata atque

infirmittates nostras portavit: mons, e quo devolutus ille, nulla manu praecisus lapis contrivit aras idolorum, et factus est in caput anguli, mirabilis in oculis nostris. **Ave**, sanctus Dei thronus, divinum donarium, domus gloriae, perpulchrum ornamentum, cimelium electum, et totius orbis propitiatorium, coelumque Dei gloriam enarrans. **Ave**, urna ex puro auro conflata, et suavissimam animarum nostrarum dulcedinem, Christum scilicet, qui manna est, continens. **O** purissima et omni laude et obsequio dignissima Virgo, Deo dicatum donarium omni creaturarum conditioni praecellens, terra non secta, inaratus ager, vitis floridissima, fons aquas effundens, virgo generans, et mater viri nescia, innocentiae thesaurus absconditus, et sanctimoniae decus; acceptissimis tuis ac materna auctoritate validis precibus ad Dominum ac Deum, omnium conditorem, Filium tuum, ex te sine patre genitum, ecclesiastici ordinis gubernacula fac dirigas, et ad portum tranquillum perducas.

R. Magnificat anima mea Dominum, * Quia fecit mihi magna, qui potens est, et sanctum nomen ejus.

V. Ecce enim, ex hoc beatam me dicent omnes generationes. Quia fecit. **Gloria Patri.** Quia fecit.

Lectio IX.

Sacerdotes justitia, et probatae, immaculatae ac sinceræ fidei exultatione splendidissime induito. Orthodoxis principibus, qui prae omni purpurae aut auri splendore, et prae margaritis ac lapidibus pretiosis te nacti sunt diadema et indumentum ac firmissimum regni sui ornamentum, in tranquillo ac prospero statu sceptrâ dirige. Male fidas nationes in te ac Deum, ex te genitum, blasphemantes, eorum pedibus sternens subdito: subiectumque populum, ut secundum Dei praeceptum in suavi obedientiae obsequio perseveret, confirmato. Tuam hanc civitatem, quae te tanquam turrim ac fundamentum habet, victoriae triumphis coronato, et fortitudine circumcingens custodito Dei habitationem, templi decorem semper conservato; laudatores tuos ab omni discrimine et animi angore exime; captivis redemptionem tribuito; peregrinis, tecto et quovis praesidio destitutis, solamen te exhibe. Universo mundo auxiliatricem manum tuam porrige, ut in laetitia et exultatione solemnitates tuas simul cum ista, quam modo celebramus, festivitate splendidissimo exitu transigamus in Christo Jesu, universorum rege ac vero Deo nostro, cui gloria et fortitudo una cum sancto vitaeque principio Patre, et coae-

terno et consubstantiali et conregnante Spiritu, nunc et semper et in saecula saeculorum. Amen.

Te deum.

AD LAUDES

et per Horas.

Antiph. Tota pulchra es, Maria, et macula originalis non est in te.

Psalm. Dominus regnavit, cum reliquis de Dominica.

Antiph. Vestimentum tuum candidum quasi nix, et facies tua sicut sol.

Antiph. Tu gloria Jerusalem, tu laetitia Israel, tu honorificentia populi nostri.

Antiph. Benedicta es tu, Virgo Maria, a Domino Deo excelso prae omnibus mulieribus super terram.

Antiph. Trahe nos, Virgo immaculata, post te curremus in odorem unguentorum tuorum.

Capitulum. Prov. 8.

Dominus possedit me in initio viarum suarum, antequam quidquam faceret a principio. Ab aeterno ordinata sum, et ex antiquis antequam terra fieret. Nondum erant abyssi, et ego jam concepta eram.

Hymnus.

Sublimis inter sidera,
gloriosa virginum,

Qui te creavit, parvulum
Lactente nutris ubere.

Quod Heva tristis abstulit,
Tu reddis almo germine:
Intrent ut astra flebiles,
Coeli recludis cardines.

Tu regis alti janua,
Et aula lucis fulgida:
Vitam datam per Virginem,
Gentes redemptae, plaudite.

Jesu, tibi sit gloria,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre, et almo Spiritu
In sempiterna saecula. Amen.

V. Immaculata Conceptio est
hodie sanctae Mariae Virginis,
R. Quae serpentis caput vir-
gineo pede cantrivit.

Ad Benedictus.

Antiph. Ait Dominus Deus
ad serpentem: Inimicitias ponam
inter te et mulierem, et semen
tuum et semen illius; ipsa con-
teret caput tuum. Alleluja.

Oratio.

Deus, qui per Immaculatam
Virginis Conceptionem dignum
Filio tuo habitaculum praepa-
rasti; quaesumus, ut, qui ex
morte ejusdem Filii tui praevisa
eam ab omni labe praeservasti,
nos quoque mundos ejus inter-
cessionem ad te pervenire con-
cedas. Per eundem Dominum.

Ad Primam.

In R. brevi dicitur V. Qui
natus es de Maria Virgine,
etiam per totam Octavam.

Ad Tertiam.

Antiph. Vestimentum tuum.

Capitulum ut ad Laudes.

R. br. Deus omnipotens *
Praecinxit me virtute. Deus
omnipotens.

V. Et posuit immaculatam
viam meam. Praecinxit. Gloria
Patri. Deus omnipotens.

V. In hoc cognovi, quoniam
voluisti me,

R. Quoniam non gaudebit
inimicus meus super me.

Ad Sextam.

Antiph. Tu gloria Jerusalem.

Capitulum. Ezech. 44.

Porta haec clausa erit, non
aperietur, et vir non intrabit per
eam, quoniam Dominus Deus
Israel ingressus est per eam:
eritque clausa principi. Princeps
ipse sedebit in ea.

R. br. In hoc cognovi, *
Quoniam voluisti me. In hoc
cognovi.

V. Quoniam non gaudebit
inimicus meus super me. Quo-
niam voluisti. Gloria Patri. In
hoc cognovi.

V. Exaltabo te, Domine,
quoniam suscepisti me,

R. Nec delectasti inimicos
meos super me.

Ad Nonam.

Antiph. Trahe nos.

Capitulum. *Apoc. 12.*

Signum magnum apparuit in coelo: Mulier amicta sole, et luna sub pedibus ejus, et in capite ejus corona stellarum duodecim.

R. br. Exaltabo te, Domine, * Quoniam suscepisti me. **Exal-**tabo.

V. Nec delectasti inimicos meos super me. **Quoniam.** **Glo-**ria Patri. **Exal**tabo.

V. Immaculata Conceptio tua, Dei Genitrix Virgo,

R. Gaudium annuntiavit universo mundo.

IN II. VESPERIS.

Omnia ut in primis.

Ad Magnificat.

Antiph. Hodie egressa est virga de radice Jesse: hodie sine ulla peccati labe concepta est Maria: hodie contritum est ab ea caput serpentis antiqui. Alleluja.

Et fit commemor. Feriae.

In officio votivo per annum (ubi concessum est), omissa antiphona praecedenti, dicatur sequens:

Ad Magnificat.

Antiph. Sancta Maria, succurre miseris, juva pusillanimes, refove flebiles, ora pro populo, interveni pro clero, intercede pro devoto femineo sexu, sentiant omnes tuum juvamen, qui-

cumque celebrant tuam sanctam Immaculatam Conceptionem.

DIE IX. DECEMBRIS.

Secunda die infra Octavam Immaculatae Concept. B. M. V. Omnia ut in Festo, praeter Lectiones, quae dicuntur ut infra.

In I. Nocturno.

Lectiones de Scriptura occ.

In II. Nocturno.

Ex Bulla dogmatica Pii Papae noni.

Lectio IV.

Ineffabilis Deus, cujus viae misericordia et veritas, cujus voluntas omnipotentia, et cujus sapientia attingit a fine usque ad finem fortiter, et disponit omnia suaviter, cum ab omni aeternitate praeviderit luctuosissimam totius humani generis ruinam ex Adami transgressione derivandam, atque in mysterio a saeculis abscondito primum suae bonitatis opus decreverit per Verbi incarnationem sacramento occultiore complere, ut contra mesericors suum propositum homo diabolicae iniquitatis versutia actus in culpam non periret, et quod in primo Adamo casurum erat, in secundo feliciter erigeretur, ab initio et ante saecula Unigenito Filio suo matrem, ex qua caro

factus in beata temporum plenitudine nasceretur, elegit atque ordinavit, tantoque prae creaturis universis est prosequutus amore, ut in illa una sibi propensissima voluntate complauerit.

R. Ego ex ore Altissimi.

Lectio V.

Quapropter illam longe ante omnes Angelicos spiritus, cunctosque Sanctos coelestium omnium charismatum copia de thesauro divinitatis deprompta ita mirifice cumulavit, ut ipsa ab omni prorsus peccati labe semper libera, ac tota pulchra et perfecta eam innocentiae et sanctitatis plenitudinem prae se ferret, qua major sub Deo nullatenus intelligitur, et quam praeter Deum nemo assequi cogitando potest. Et quidem decebat omnino, ut perfectissimae sanctitatis splendoribus semper ornata fulgeret, ac vel ab ipsa originalis culpa labe plane immunis amplissimum de antiquo serpente triumphum referret tam venerabilis mater, cui Deus Pater unicum Filium suum, quem, de corde suo aequalem sibi genitum, tamquam seipsum diligit, ita dare disposuit, ut naturaliter esset unus idemque communis Dei Patris et Virginis Filius.

R. Nihil inquinatum.

Lectio VI.

Quam originalem augustae Virginis innocentiam cum admirabili ejusdem sanctitate praecelsaque Dei matris dignitate omnino cohaerentem catholica Ecclesia, quae a sancto semper edocta Spiritu columna est ac firmamentum veritatis, tamquam doctrinam possidens divinitus acceptam, et coelestis revelationis deposito comprehensam multiplici continenter ratione, splendidisque factis magis in dies explicare, proponere ac fovere nunquam destitit. Hanc enim doctrinam ab antiquissimis temporibus vigentem, ac fidelium animis penitus insitam, et sacerorum Antistitum curis studiisque per catholicum orbem mirifice propagatam, ipsa Ecclesia luculentissime significavit, cum ejusdem Virginis Conceptionem publico fidelium cultui ac venerationi proponere non dubitavit. Quo illustri quidem facto ipsius Virginis Conceptionem veluti singularem, miram et a reliquorum hominum primordiis longissime secretam, et omnino sanctam colendam exhibuit, cum Ecclesia nonnisi de Sanctis dies festos concelebrat.

R. Signum magnum.

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio VII. Cap. 1.

In illo tempore: Missus est Angelus Gabriel a Deo in civitatem Galilaeae, cui nomen Nazareth, ad virginem desponsatam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen virginis Maria. Et reliqua.

Homilia sancti Sophronii Episcopi.

Homilia in Deiparae Annuntiat.

Quid missus beatus ille Angelus ad Virginem integerrimam dicit? Aut quomodo faustissimum hoc nuntium ipsi defert? Ave, gratia plena, Dominus tecum. A gaudio incipit eam alloqui ille gaudii nuntius. Noverat enim et plane sciebat, nuntium illud suum universis hominibus atque omnibus pariter creaturis gaudium parare, et quoslibet a quibuscumque dolores expellere; noverat, ex divina hujus mysterii cognitione mundum lumine collustrari; noverat, erroris disjici caliginem; noverat, retundi mortis aculeum; noverat, vim corruptionis infringi; noverat, inferno victoriam auferri; noverat, salutem perditio affulgere homini, qui horum malorum jugo jamdiu premebatur, ex quo scilicet a paradisi deliciis expulsus, et a beato illo domicilio ejectus fuerat. Propterea legationis suae exordium a gaudio ducit; propterea sermonibus suis gaudii voces

praemittit; propterea faustis hisce nuntiis gaudium antecedit, utpote quae omnibus credentibus gaudio futura erant.

R. Hortus conclusus.

Lectio VIII.

Et sane par omnino erat, ut divina gaudii denuntiatio a sermonibus verbisque gaudium elicientibus sumeret initium. Propterea enim et Angelus gaudium ante omnia renuntiat, quia faustae legationis suae non ignorat exitum, ac probe novit colloquium, quod habebatur, in totius mundi gaudium manifeste esse cessurum. Et profecto quodnam gaudium, aut quaenam reperiri potest jucunditas, quam non longe excedat colloquium ad Virginem illam beatam ac gaudii parentem habitum? Gaude, o supercoelestis gaudii genitrix. Gaude, o sublimissimi gaudii nutrix. Gaude, o salutaris gaudii sedes princeps. Gaude, o immortalis gaudii auctrix. Gaude, o ineffabilis gaudii mysticum diversorium. Gaude, o indeficientis gaudii fons beatissime. Gaude, o gaudii aeterni deiferum cimelium. Gaude, o vivificantis gaudii arbor virentissima. Gaude, o in-nupta Dei mater. Gaude, o virgo post partum integerrima. Gaude, o spectaculum prae mirabilibus omnibus summe admirandum.

R. Magnificat anima mea.

Lectio IX.

Quisnam tuum eloqui splendorem poterit? Quisnam portentum, quod ipsa es, enarrare verbis audeat? Quisnam magnificentiam tuam effari se posse confidet? Tu hominum exornasti naturam; tu Angelorum ordines superasti; tu fulgores Archangelorum obtenebrasti; tu sublimes Thronorum sedes infra te ostendisti; tu altitudinem Dominationum depressisti; tu Principatum ducatibus praecurristi; tu enervasti fortitudinem Potestatum; tu ipsis Virtutibus potentior virtus prodiisti; tu Cherubim oculatissimum visum terrestribus oculis vicisti; tu Seraphim sex alas habentium volatus animae pennis divinitus agitatibus transvolasti; tu denique omnem creaturam longe transgressa es, quippe quae prae omni creatura enituit puritate, et omnium creaturarum conditorem in te excepisti, ipsumque et sinu tuo gestasti, et genuisti, et sola ex omnibus creaturis Dei mater effecta es.

Te deum.

In Laudibus fit commemoratio Feriae.

Die sequenti X. Decembris, ubi celebratur festum Translationis Almae Domus Lauretanae B. M. V., omittitur Commem. Octavae in utrisque Vesp. et Laud.

Secus fit de tertia die infra Octavam.

DIE X. DECEMBRIS.

Tertia die infra Octavam Immaculatae Concept. B. M. V.

In I. Nocturno.

Lectiones de Script. occur.

In II. Nocturno.

Ex Bulla dogmatica Pii Papae noni.

Lectio IV.

Spississima verba, quibus divinae Scripturae de increata Sapientia loquuntur, ejusque sempiternas origines repraesentant, consuevit (Ecclesia) tum in ecclesiasticis officiis, tum in sacrosancta liturgia adhibere et ad illius Virginis primordia transferre, quae uno eodemque decreto cum divinae Sapientiae incarnatione fuerant praestituta. Quamvis autem haec omnia penes fideles ubique prope recepta ostendant, quo studio ejusmodi de Immaculata Virginis Conceptione doctrinam ipsa quoque Romana Ecclesia, omnium ecclesiarum mater et magistra, fuerit prosequuta, tamen illustria hujus Ecclesiae facta digna plane sunt, quae nominatim recenseantur, cum tanta sit ejusdem Ecclesiae dignitas atque auctoritas, quanta illi omnino

debetur, quae est catholicae veritatis et unitatis centrum, in qua sola inviolabiliter fuit custodita religio, et ex qua traducem fidei reliquae omnes ecclesiae mutuenter, oportet.

R. Ego ex ore Altissimi.

Lectio V.

Itaque eadem Romana Ecclesia nihil potius habuit, quam eloquentissimis quibusque modis Immaculatam Virginis Conceptionem, ejusque cultum et doctrinam asserere, tueri, promoveri et vindicare. Enim vero Praedecessores Nostri vehementer gloriati sunt, Apostolica sua auctoritate festum Conceptionis in Romana Ecclesia instituire, ac proprio Officio, propriaque Missa, quibus praerogativa immunitatis ab hereditaria labe manifestissime assereretur, augere, honestare et cultum jam institutum omni ope promovere, amplificare, sive erogatis indulgentiis, sive facultate tributa civitatibus, provinciis regnisque, ut Deiparam sub titulo Immaculatae Conceptionis patronam sibi deligerent, sive comprobatis sodalitatibus, congregationibus, religiosisque familiis ad Immaculatae Conceptionis honorem institutis, sive laudibus eorum pietati delatis, qui monasteria, xenodochia, altaria, templa sub Immaculati Conceptus titulo erexerint, aut

sacramenti religione interposita, Immaculatam Deiparae Conceptionem strenue propugnare sponderint.

R. Nihil inquinatum.

Lectio VI.

Insuper summopere laetati sunt decernere Conceptionis festum ab omni Ecclesia esse habendum eodem censu ac numero, quo festum Nativitatis, idemque Conceptionis festum cum octava ab universa Ecclesia celebrandum, et ab omnibus inter ea, quae praecepta sunt, sancte colendum ac Pontificiam Cappellam in patriarchali Nostra Liberiana basilica die Virginis Conceptionis sacro quotannis esse peragendam. Atque exoptantes in fidelium animis quotidie magis fovere hanc de Immaculata Deiparae Conceptione doctrinam, eorumque pietatem excitare ad ipsam Virginem, sine labe originali conceptam, colendam et venerandam, gavisus sunt quam libentissime facultatem tribuere, ut in Lauretanis Litaniis, et in ipsa Missae Praefatione Immaculatus ejusdem Virginis proclamaretur Conceptus, atque adeo lex credendi ipsa supplicandi lege statueretur.

R. Signum magnum.

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio VII. Cap. 1.

In illo tempore: Missus est Angelus Gabriel a Deo in civitatem Galilaeae, cui nomen Nazareth, ad virginem desponsatam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen virginis Maria. Et reliquia.

Homilia sancti Bernardi Abbatis.

Ex Homil. II. super Missus.

Laetare, pater Adam, sed magis tu, o Eva mater, exulta, qui, sicut omnium parentes, ita omnium fuistis peremptores; et quod infelicius est, prius peremptores, quam parentes. Ambo, inquam, consolamini super filia, et tali filia; sed illa amplius, de qua malum ortum est prius, cujus opprobrium in omnes pertransivit mulieres. Instat namque tempus, quo jam tollatur opprobrium, nec habeat vir, quid causetur adversus feminam: qui utique, dum se imprudenter excusare conaretur, crudeliter illam accusare non cunctatus est, dicens: Mulier, quam dedisti mihi, dedit mihi de ligno, et comedi. Propterea curre, Eva, ad Mariam; curre mater ad filiam; filia pro matre respondeat, ipsa matris opprobrium auferat, ipsa patri pro matre satisfaciat: quia ecce, si vir cecidit per feminam, jam non erigitur nisi per feminam.

R. Hortus conclusus.

Lectio VIII.

Quid dicebas, o Adam? Mulier, quam dedisti mihi, dedit mihi de ligno, et comedi. Verba malitiae sunt haec, quibus magis augeas, quam deleas culpam. Verumtamen sapientia vicit malitiam, cum occasionem veniae, quam a te Deus interrogando elicere tentavit, sed non potuit, in thesauro indeficientis suae pietatis invenit. Redditur nempe femina pro femina, prudens pro fatua, humilis pro superba, quae pro ligno mortis gustum tibi porrigat vitae, et pro venenoso cibo illo amaritudinis dulcedinem pariat fructus aeterni. Muta ergo iniquae excusationis verbum in vocem gratiarum actionis, et dic: Domine, mulier, quam dedisti mihi, dedit mihi de ligno vitae, et comedi, et dulce factum est super mel ori meo, quia in ipso vivificasti me. Ecce enim ad hoc missus est Angelus ad Virginem. O feminam singulariter venerandam, super omnes feminas admirabilem, parentum reparatricem, posterorum vivificatricem.

R. Magnificat anima mea.

Lectio IX.

Quam tibi aliam praedixisse Deus videtur, quando ad serpentem ait: Inimicitias ponam inter te et mulierem? Et si adhuc dubitas, quod de Maria di-

xerit, audi, quod sequitur: Ipsa
 conteret caput tuum. Cui haec
 servata victoria est, nisi Ma-
 riae? Ipsa procul dubio caput
 contrivit venenatum, quae omni-
 modam suggestionem tam de
 carnis illecebra, quam de mentis
 superbia deduxit ad nihilum.
 Quam vero aliam Salomon re-
 quirebat, cum dicebat: Mulierem
 fortem quis inveniet? Noverat
 quippe vir sapiens hujus sexus
 infirmitatem, fragile corpus, lu-
 bricam mentem. Quia tamen et
 Deum legerat promississe, et ita
 credebat congruere, ut, qui vic-
 cerat per feminam, vinceretur
 per ipsam, vehementer admirans
 ajebat: Mulierem fortem quis
 inveniet? Quod est dicere: Si
 ita de manu feminae pendet et
 nostra omnium salus, et inno-
 centiae restitutio, et de hoste
 victoria: fortis omnino necesse
 est ut provideatur, quae ad
 tantum opus possit esse idonea.

Te Deum.

**In Laudibus fit Commemo-
ratio Ferae.**

**Vesperae a capitulo de S.
Damaso Papa et Conf. cum
Commemorat. Octavae et Ferae.**

DIE XI. DECEMBRIS.

**Officio et Missae S. Damasi
P. C. addatur Commemoratio
Immaculae Conceptionis et
Ferae.**

DIE XII. DECEMBRIS.

**Quinta die infra Octavam Im-
maculae Conceptionis B. M. V.**

In I. Nocturno.

Lectioes de Scriptura occ.

In II. Nocturno.

**Ex Bulla dogmatica Pii
Papae noni.**

Lectio IV.

uoniam, quae ad cultum per-
 tinent, intimo plane vinculo
 cum ejusdem objecto conserta
 sunt, neque rata et fixa manere
 possunt, si illud anceps sit et in
 ambiguo versetur, idcirco De-
 cessores Nostri Romani Ponti-
 fices omni cura Conceptionis
 cultum amplificantes, illius etiam
 objectum ac doctrinam declarare,
 et inculcare impensissime stu-
 duerunt. Etenim clare aperteque
 docuere, festum agi de Virginis
 Conceptione, atque uti falsam
 et ab Ecclesiae mente alienis-
 simam proscripserunt illorum o-
 pinionem, qui non Conceptionem
 ipsam, sed sanctificationem ab
 Ecclesia coli arbitrarentur et
 affirmarent.

R. Ego ex ore Altissimi.

Lectio V.

que mitius cum iis, agen-
 dum esse existimarunt, qui ad
 labefactandam de Immaculata

exeginis Conceptione doctrinam, Virogitato inter primum atque alterum Conceptionis instans et momentum discrimine, asserebant, celebrari quidem Conceptionem, sed non pro primo instanti atque momento. Ipsi namque Praedecessores Nostri suarum partium esse duxerunt, et beatissimae Virginis Conceptionis festum, et Conceptionem pro primo instanti tamquam verum cultus objectum omni studio tueri ac propugnare. Hinc decretoria plane verba, quibus Alexander septimus Decessor Noster sinceram Ecclesiae mentem declaravit, inquit: Sane vetus est Christifidelium erga ejus beatissimam Matrem Virginem Mariam pietas sentientium, ejus animam in primo instanti creationis atque infusionis in corpus fuisse speciali Dei gratia et privilegio, intuitu meritorum Jesu Christi, ejus Filii, humani generis Redemptoris, a macula peccati originalis praeservatam immunem, atque in hoc sensu ejus Conceptionis festivitatem solemniter ritu colentium et celebrantium.

R. Nihil inquinatum.

Lectio VI.

Itque illud in primis solemne quoque fuit iisdem Decessoribus Nostri, doctrinam de Immaculata Dei Matris Conceptione sartam tectamque omni cura,

studio et contentione tueri. Et enim non solum nullatenus passi sunt, ipsam doctrinam quovis modo a quopiam notari atque traduci, verum etiam longe ulterius progressi, perspicuis declarationibus iteratisque vicibus edixerunt: Doctrinam, qua Immaculatam Virginis Conceptionem profitemur, esse, suoque merito haberi cum ecclesiastico cultu plane consonam, eamque veterem, ac prope universalem et ejusmodi, quam Romana Ecclesia sibi fovendam tuendamque susceperit, atque omnino dignam, quae in sacra ipsa liturgia, solemnioribusque precibus usurparetur. Neque his contenti, ut ipsa de Immaculato Virginis Conceptu doctrina inviolata persisteret, opinionem huic doctrinae adversam, sive publice sive privatim, defendi posse severissime prohibuere, eamque multiplici veluti vulnere confectam esse voluerunt.

R. Signum magnum.

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio VII. Cap. I.

In illo tempore: Missus est Angelus Gabriel a Deo in civitatem Galilaeae, cui nomen Nazareth, ad virginem desponsatam viro, cui nomen erat Jo-

seph, de domo David, et nomen virginis Maria. Et reliqua.

Homilia sancti Tharasio Episcopi.

De Praesentat. Deiparae.

Quibus te laudibus cumulabimus, Maria? **O** puella immaculata, o virgo impolluta, o mulierum ornamentum, filiarum nitor! **O** Mater Virgo sancta, tu benedicta inter mulieres; tu celebrata propter innocentiam, tu obsignata virginitate. Tu Adami maledicti expiatio, tu debiti Evae solutio. Tu Abelis purissima oblatio, primogenitorum delectus, immaculatum sacrificium. Tu Enos in Deum spes non pudore suffusa; tu Enoch inita gratia, et in securam vitam migratio. Tu Noe arca, et secundae regenerationis apud Deum conciliatio. Tu regni et sacerdotii Melchisedech perillustris splendor; tu Abrahami firma fiducia et promissionis futurae posteritatis obsequens fides. Tu Isaac novum sacrificium et rationale holocaustum, tu Jacob in scalam ascendens causa, et fecunditatis in duodecim tribus permanentis expressio nobilissima. Tu Judae apparuisti secundum stirpem filia, tu Josephi pudicitia, et veteris Aegypti, nimirum synagogae Judaeorum eversio, o Immaculata! Tu Moysis ejusdemque legislatoris liber divinitus concinnatus, in quo scriptum est sa-

cramentum regenerationis, et divinis digitis insculpta in tabulis lex est tamquam in monte Sina, ubi novus Israel ab intelligibilium Aegyptiorum servitute vindicabitur, quemadmodum antiquus populus in solitudine manna et aqua de petra satiatus est, petra autem erat Christus e tuo gremio proditurus tamquam sponsus de thalamo. Tu Aaronis virga florescens, tu es Davidis filia fimbriis aureis circumvestita vario ornatu nitescens.

R. Hortus conclusus.

Lectio VIII.

Tu es prophetarum speculum, et rerum ab illis praenuntiarum exitus. Te enixe Ezechiel vaticinans appellavit portam clausam, per quam nemo hominum umquam transibit, nisi Dominus Deus solus, et portam clausam conservabit. Te Isaias ille in primis grandiloquus praenuntiat virgam Jesse, ex quo flos Christus oriatur, et fruticibus vitiorum extirpatis radicibus, plantas divinae cognitionis in agro inseret. Te Jeremias praemonstravit inquit: Ecce dies venient, dicit Dominus, et feriam domui Israel et domui Judae foedus novum, quod constitui cum patribus eorum; ita significans adventum ortumque filii tui, et populum gentium vocans ad Deum adorandam inde

usque a finibus terrae. Te etiam Daniel, vir desideriorum, proclamavit montem ingentem, e quo Christus, lapis angularis, abscindetur, et simulacrum multiformis serpentis ruina atque exitio dissipabit. Te honoro aquam immaculatam, te praedico gratia plenam, te cano Dei habitationem puram et immaculatam. Et sane, ubi abundavit delictum, superabundavit gratia. Per mulierem mortem lucrati sumus, per mulierem universa ipse rursus instaurabit. Per serpentem cibum accepimus amari saporis, per ipsum vero rursus vescemur cibo immortalitatis. Prima parens Eva Cainum in lucem edidit, invidiae et nequitiae principem; unigenitus Filius tuus erit primogenitus vitae et resurrectionis. O inauditum prodigium! O admirandam novitatem! O sapientiam nullis verbis coaequandam!

R. Magnificat.

Lectio IX.

Nos autem populus Dei, gens sancta, congregatio acceptabilis, filii columbae, soboles gratiae in hac Virginis celebritate puris animis, impollutis labiis, multissonis linguis hymnos suavideos extollamus. Illustre hoc festum, principem solemnitatem Angelis laetam et hominum praedicatione dignissimam, prouti par est, venerantes illud Ave Gabrielis

cum reverentia et gaudio sancto conclamemus. Ave, delictum Patris, per quam ad ultimos terrae fines Dei cognitio manavit. Ave, Filii domicilium, de qua ille carne indutus provovit. Ave, sancti Spiritus habitaculum ineffabile. Ave, sanctior Cherubim; ave, gloriosior Seraphim; ave, coelo latior; ave, sole splendidior; ave, luna micantior; ave, multiplex astrorum nitor; ave, levis nubes, quae coelestem pluviam inspergis. Ave, aura sancta, quae spiritum malitiae a terra dissipasti. Ave, nobile praeconium prophetarum; ave, Apostolorum auditus per totum orbem sonus; ave, Martyrum excellens confessio; ave, Patriarcharum laudatissima praedicatione; ave, Sanctorum summum ornamentum. Ave, causa salutis omnium mortalium; ave, regina pacis conciliatrix; ave, matrum splendor immaculatus. Ave, mediatrix omnium, qui sub coelo sunt; ave, totius orbis reparatio; ave, gratia plena, Dominus tecum, qui ante te, et ex te, et nobiscum. Ipsi laus cum Patre et sanctissimo et vivifico Spiritu, nunc et semper, et in infinita saecula saeculorum. Amen.

Te Deum.

In Laudibus Commemoratio Ferae. Vesperae de S. Lucia V. M. cum Commemoratione Octavae et Ferae.

DIE XIII. DECEMBRIS.

Officio et Missae S. Luciae V. et M. addantur Commemorationes Immaculatae Conceptionis et Ferae.

DIE XIV. DECEMBRIS.

Septima die infra Octavam Immaculatae Concept. B. M. V.

In I. Nocturno.

Lectioes de Scriptura occ.

Si autem hac die occurrat Feria IV Quatuor Temporum, Lectioes primi Nocturni leguntur de Parabolis Salomonis Ego Sapientia. ut in Breviario hac die, seu ut in Festis B. M. V. per annum.

In II. Nocturno.

Ex Bulla dogmatica Pii Papae noni.

Lectio IV.

Omnes norunt, quanto studio haec de Immaculata Deiparae Virginis Conceptione doctrina a spectatissimis Religiosis familiis, et celebrioribus theologis Academicis, ac praestantissimis divinarum rerum scientia Doctoribus fuerit tradita, asserta ac propugnata. Omnes pariter norunt, quantopere solliciti fuerint Sacrorum Antistites vel in ipsis ecclesiasticis conventibus palam publiceque pro-

fiteri, sanctissimam Dei Genitricem Virginem Mariam ob praevisa Christi Domini Redemptoris merita numquam originali subjacuisse peccato, sed praeservatam omnino fuisse ab originis labe, et idcirco sublimiori modo redemptam. Quibus illud profecto gravissimum et omnino maximum accedit, ipsam quoque Tridentinam Synodum, cum dogmaticum de peccato originali ederet decretum, quo juxta sacrarum Scripturarum sanctorumque Patrum ac probatissimorum Conciliorum testimonia statuit ac definivit: Omnes homines nasci originali culpa infectos; tamen solemniter declarasse: Non esse suae intentionis, in decreto ipso tantaque definitionis amplitudine comprehendere beatam et Immaculatam Virginem Dei Genitricem Mariam. Hac enim declaratione Tridentini Patres, ipsam beatissimam Virginem ab originali labe solutam, pro rerum temporumque adjunctis, satis innuerunt, atque adeo perspicue significarunt, nihil ex divinis Litteris nihil ex traditione, Patrumque auctoritate rite afferri posse, quod tantae Virginis praerogativae quovis modo refragetur.

R. Ego ex ore Altissimi.

Lectio V.

Et re quidem vera hanc de Immaculata beatissimae Vir-

ginis Conceptione doctrinam quotidie magis gravissimo Ecclesiae sensu, magisterio, studio, scientia ac sapientia tam splendide explicatam, declaratam, confirmatam et apud omnes catholici orbis populos ac nationes mirandum in modum propagatam, in ipsa Ecclesia semper exstitisse veluti a majoribus acceptam, ac revelatae doctrinae caractere insignitam, illustria venerandae antiquitatis Ecclesiae orientalis et occidentalis monumenta validissime testantur. Equidem Patres Ecclesiaeque scriptores, coelestibus edocti eloquiis, nihil antiquius habuere, quam in libris ad explicandas Scripturas, vindicanda dogmata, erudiendosque fideles elucubratiss, summam Virginis sanctitatem, dignitatem atque ab omni peccati labe integritatem, ejusque praeclaram de teterrimo humani generis hoste victoriam multis mirisque modis certatim praedicare atque efferre.

R. Nihil inquinatum.

Lectio VI.

Quapropter enarrantes verba, quibus Deus praeparata renovandis mortalibus suae pietatis remedia inter ipsa mundi primordia praenuntians, et deceptoris serpentis retudit audaciam et nostri generis spem mirifice erexit inquires: Inimicitias ponam inter te et mu-

lierem, et semen tuum et semen illius, docuere; divino hoc oraculo clare aperteque demonstratum fuisse misericordem humani generis Redemptorem, scilicet Unigenitum Dei Filium, Christum Jesum, ac designatam beatissimam ejus Matrem Virginem Mariam, ac simul ipsis utriusque contra diabolum inimicitias insigniter expressas. Quocirca sicut Christus, Dei hominumque mediator, humana assumpta natura, delens, quod adversus nos erat, chirographum decreti, illud cruci triumphator affixit, sic sanctissima Virgo, arcissimo et indissolubili vinculo cum eo conjuncta, una cum illo et per illum sempiternas contra venenosum serpentem inimicitias exercens ac de ipso plenissime triumphans, illius caput immaculato pede contrivit.

R. Signum magnum.

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio VII. Cap. 1.

In illo tempore: Missus est Angelus Gabriel a Deo in civitatem Galilaeae, cui nomen Nazareth, ad virginem desponsatam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen virginis Maria. Et reliqua.

*Homilia sancti Sophronii
Episcopi.*

Homilia in Deiparae Annuntiat.

Vere benedicta tu in mulieribus, quoniam Evae maledictionem in benedictionem commutasti, quoniam, Adam, qui prius jacebat execratione percussus, ut per te benediceretur, effecisti. Vere benedicta tu in mulieribus, quoniam benedictio Patris per te affulsit hominibus, eosque a veteri maledicto liberavit. Vere benedicta tu in mulieribus, quia per te progenitores tui salutem inveniunt; tu siquidem genitura es Servatorem, qui divinam ipsis salutem comparabit. Vere benedicta tu in mulieribus, quoniam sine semine eum protulisti fructum, qui benedictionem terrarum orbi elargitur, ipsumque a maledictione spinas germinante redimit. Vere benedicta tu in mulieribus, quia, mulier naturali conditione cum sis, Dei tamen Genitrix reipsa fies. Et enim si, qui ex te nasciturus est, secundum veritatem Deus est incarnatus, ipsa jure meritoque diceris Deipara, quippe quae Deum verissime paris.

R. Hortus conclusus.

Lectio VIII.

Me timeas, Maria, invenisti enim apud Deum gratiam perire nesciam; invenisti apud Deum gratiam prae qualibet eximiam; invenisti apud Deum gratiam omnibus votis expeten-

dam; invenisti apud Deum gratiam omnium gratiarum splendidissimam; invenisti apud Deum gratiam nunquam elanguentem; invenisti apud Deum gratiam, quae te salvam praestet; invenisti apud Deum gratiam, quae nullo impetu quatiatur; invenisti apud Deum gratiam plane invictam; invenisti apud Deum gratiam perenniter duraturam. Et alii quidem, iique plures ante te eximia sanctitate floruerunt. Sed nemini, quemadmodum tibi, plena gratia impartita est; nemo, sicut tu, ad tantum magnificentiae est evectus; nemo, sicut tu, purificante gratia praeoccupatus est; nemo, sicut tu, coelesti lumine refulsit; nemo sicut tu, prae omni celsitudine exaltatus est.

R. Magnificat anima mea.

Lectio IX.

Et merito quidem: nemo enim, sicut tu, ad Deum tam prope accessit; nemo, sicut tu, Dei donis ditatus est; nemo sicut tu, Dei gratiae particeps fuit. Omnia vincis, quaecumque inter homines emineant; omnia superas munera, quae effusa a Dei largitate in quoslibet dimanaverint. Plus enim omnibus inhabitantis Dei possessione ditescis. Nemo sic in se Deum complecti potuit; nemo potuit sic frui Dei praesentia; nemo dignus est habitus, qui sic per Deum illuminaretur; ac prop-

terea non modo Deum omnium Condito-rem ac Dominum in te excepisti, sed eum habes ex te ineffabiliter incarnatum, atque in utero tuo gestatum, et post haec genitum, et universos homines a paterna condemnatione redimentem, ac salutem, quae nullum finem habitura sit, ipsis elargientem. Et propterea tibi clamavi, atque iterum vehementer clamabo: Ave, gratia plena, Dominus tecum; benedicta tu in mulieribus.

Te Deum.

DIE XV. DECEMBRIS.

**In Octava
Immaculatae Conceptionis
B. M. V.**

Duplex.

**Omnia ut in festo praeter ea,
quae sequuntur.**

In II. Nocturno.

**Ex Bulla dogmatica Pii Papae
noni.**

Lectio IV.

Ab antiquis temporibus Sa-
cerorum Antistites, ecclesiastici
viri, regulares ordines ac vel
ipsi imperatores et reges ab
hac Apostolica Sede enixe af-
flagitarunt, ut Immaculata san-
ctissimae Dei Genitricis Con-
ceptio veluti catholicae fidei

dogma definiretur. Quae postu-
lationes hac nostra quoque aetate
iteratae fuerunt, ac potissimum
felicis recordationis Gregorio
decimosexto Praedecessori No-
stro ac Nobis ipsis oblatae sunt
tum ab Episcopis, tum a clero
saeculari, tum a religiosis fa-
miliis, ac summis principibus et
fidelibus populis. Nos itaque
singulari animi Nostri gaudio
haec omnia probe noscentes, ac
serio considerantes, vix dum,
licet immeriti, arcana divinae
providentiae consilio ad hanc
sublimem Petri Cathedram evecti
totius Ecclesiae gubernacula
tractanda suscepimus, nihil certe
antiquius habuimus, quam pro
summa Nostra vel a teneris
annis erga sanctissimam Dei
Genitricem Virginem Mariam
veneratione, pietate et affectu
ea omnia peragere, quae adhuc
in Ecclesiae votis esse poterant,
ut beatissimae Virginis honor
augeretur, ejusque praerogativae
uberiori luce niterent.

R. Ego ex ore Altissimi.

Lectio V.

Itaque plurimum in Domino
confisi, advenisse temporum op-
portunitatem pro Immaculata
sanctissimae Dei Genitricis Vir-
ginis Mariae Conceptione defi-
nienda, quam divina eloquia,
veneranda traditio, perpetuus
Ecclesiae sensus, singularis ca-
tholicorum Antistitum ac fide-

lium conspiratio, et insignia Prae-
decessorum Nostrorum acta,
constitutiones mirifice illustrant
atque declarant; rebus omnibus
diligentissime perpensis et as-
siduis fervidisque ad Deum pre-
cibus effusis, minime cunctandum
Nobis esse censuimus supremo
Nostro iudicio Immaculatam ip-
sius Virginis Conceptionem sanc-
cire, definire, atque ita pientis-
simis catholici orbis desideriiis,
Nostraeque in ipsam sanctissimam
Virginem pietati satisfacere,
ac simul in ipsa Unigenitum
Filium suum, Dominum
Nostrum Jesum Christum magis
atque magis honorificare, cum
in Filium redundet, quidquid
honoris et laudis in Matrem
impenditur.

R. Nihil inquinatum.

Lectio VI.

Quare, postquam nunquam in-
termisimus in humilitate et
jejunio privatas Nostras et pu-
blicas Ecclesiae preces Deo
Patri per Filium ejus offerre,
ut Spiritus sancti virtute mentem
Nostram dirigere et confirmare
dignaretur, implorato universae
coelestis curiae praesidio, et
advocato cum gemitibus Para-
clito Spiritu, eoque sic adspi-
rante, ad honorem sanctae et
individuae Trinitatis, ad decus
et ornamentum Virginis Dei-
parae, ad exaltationem fidei ca-
tholicae et christianae religionis

augmentum, auctoritate Domini
Nostri Jesu Christi, beatorum
Apostolorum Petri et Pauli, ac
Nostra declaramus, pronuncia-
mus et definimus: Doctrinam,
quae tenet beatissimam Virgi-
nem Mariam in primo instanti
suae Conceptionis fuisse, sin-
gulari omnipotentis Dei gratia
et privilegio, intuitu meritorum
Christi Jesu Salvatoris humani
generis, ab omni originalis cul-
pae labe praeservatam immunem,
esse a Deo revelatam, atque
idecirco ab omnibus fidelibus fir-
miter constanterque credendam.
Quapropter, si qui, secus ac a
Nobis definitum est, quod Deus
avertat, praesumpserint corde
sentire, ii noverint ac porro
sciant, se proprio iudicio con-
demnatos, naufragium circa fi-
dem passos esse, et ab unitate
Ecclesiae defecisse.

R. Signum magnum.

In III. Nocturno.

**Lectio sancti Evangelii secun-
dum Lucam.**

Lectio VII. Cap. I.

In illo tempore: Missus est
Angelus Gabriel a Deo in ci-
vitatem Galilaeae, cui nomen
Nazareth, ad virginem despon-
satam viro, cui nomen erat Jo-
seph, de domo David, et nomen
virginis Maria. Et reliqua.

Homilia S. Epiphanii Episcopi.

*Orat. de laud. S. Mariae
Deiparae.*

Quid dicam, aut quid prolo-
quar de praeclara et sancta
Virgine? Solo enim Deo excepto
cunctis superior existit; natura
formosior est ipsis Cherubim et
Seraphim, et omni exercitu An-
gelico: cui praedicandae coe-
lestis ac terrena lingua minime
sufficit, imo vero nec Angelor-
um. **O** beata Virgo, columba
pura et sponsa coelestis, Maria,
coelum, templum, et thronus di-
vinitatis, quae coruscantem in
coelo et in terra solem habes
Christum! Nubes lucida, quae
fulgur de coelo lucidissimum ad
illuminandum mundum deduxisti
Christum. Ave, gratia plena,
porta coelorum, de qua in Can-
ticis propheta in decursu ora-
tionis plane et aperte proloquitur
inclamans: Hortus conclusus
soror mea sponsa, hortus con-
clusus, fons signatus.

R. Hortus conclusus.

Lectio VIII.

Virgo est lilium immaculatum,
quae rosam immarcescibilem ge-
nuit Christum. **O** sancta Dei-
para, ovis immaculata, quae
Verbum ex te incarnatum A-
gnum Christum peperisti! **O**
Virgo sanctissima, quae exer-
citus Angelorum in stuporem
deduxisti! Stupendum est mi-
raculum in coelis, mulier amicta

sole, gestans lucem in ulnis:
stupendum miraculum in coelis,
thalamus Virginis habens Fi-
lium Dei: stupendum miraculum
in coelis, Dominus Angelorum
infans Virginis effectus est. An-
geli accusabant Evam, nunc
vero Mariam gloria prosequun-
tur, quae lapsam Evam erexit,
et Adamum e paradiso dejectum
in coelos misit. Ipsa enim est
coeli et terrae mediatrix, quae
unionem naturaliter peregit.

R. Magnificat anima mea.

Lectio IX.

Gratia sanctae Virginis est
immensa. Hinc Gabriel in pri-
mis salutatur Virginem, dicens:
Ave, gratia plena, quae es
splendidum coelum. Ave, gratia
plena, multis virtutibus exornata
Virgo. Ave, gratia plena, quae
es urna aurea continens manna
coeleste. Ave, gratia plena,
quae sitiennes perennis fontis
dulcedine satias. Ave, sanctis-
sima Mater Immaculata, quae
genuisti Christum, qui est ante
te. Ave, purpura regia, quae
coeli terraeque Regem induisti.
Ave, liber incomprehensus, quae
Verbum et Filium Patris mundo
legendum exhibuisti.

Te deum.

OFFICIUM VOTIVUM

*Immaculatae Conceptionis
B. M. V.*

Duplex.

Ex Indultu Ritu duplici recitandum in omnibus Dominiis Caesarcae Majestatis, extra Italiam, quotibet Sabbato non impedito Officio novem Lectionum (etiam translato, aut Dominicae anticipatae) exceptis Sabbatis Adventus, Quadragesimae, Quatuor Temporum ac Vigiliar., juxta decr. S. R. C. die 15. Dec. 1727.

Hoc Officium persolvetur ut in Festo, paucis exceptis, quae supra adnotata sunt, et praeter sequentia.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura: in secundo et tertio Nocturno,

Tempore hiemali, ut in II. die infra Octavam pag. 46;

Tempore verno, ut in III. die infra Octavam pag. 49;

Tempore aestivo, ut in V. die infra Octavam pag. 52;

Tempore autumnali, ut in VII. die infra Octavam pag. 56; additis Alleluja tempore paschali.

OFFICIUM**De Sanctissimo Corpore Christi.**

Ex Indulto Clementis Papae XI. dato Romae 27. Aug. 1715. recitandum in omnibus Regnis, Dominiis et Statibus hereditariis Augustissimae Domus Austriacae sub ritu semiduplici, omnibus Feriis quintis, non impeditis Festo novem Lectionum, etiam translato, excepto Adventu, Quadrages., Vigil. ac etiam Feria illa, in qua secundum Rubricas Officium Dominicae aliquando erit apponendum &c. juxta tenorem Decreti 20. Mart. 1706.

Omnia ut in fine Breviarii notantur.

In Proprio Sanctorum Corrigenda.

- Pag. 14. Lect. V. lin. 4. pro „*effugebantur*“ lege: „*effugabantur*“.
- Pag. 46. Lect. V. lin. 9. „*ipsuis*“ lege: „*ipsius*“.
- Pag. 176. Lect. V. lin. 10. „*in vento*“ lege: „*invento*“.
- Pag. 176. Lect. V. lin. 12. „*ex auditionis*“ lege: „*exauditionis*“.
- Pag. 176. Lect. V. lin. 14. „*specio sissime*“ lege: „*speciosissime*“.
- Pag. 228. Lect. V. lin. 31. „*colesti svoce*“ lege: „*coelesti voce*“.
- Pag. 243. ad lin. 2. adde: „*RR. et VV. vero de Communi Virg.*“.
- Pag. 244. commuta V. „*Descenditque*“ cum V. „*Justum deduxit*“ in altera pag. posito.
- Pag. 262. Lect. IV. lin. 8. „*picbat*“ lege: „*dicebat*“.
- Pag. 291. lin. 15. adde: *RR. et VV. vero de Commun. plur. Mm.*

Labaci 1878.

Typis & sumptibus J. Blasnik suce.

NARODNA IN UNIVERZITETNA
KNJIŽNICA

COBISS

00000349655

